

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

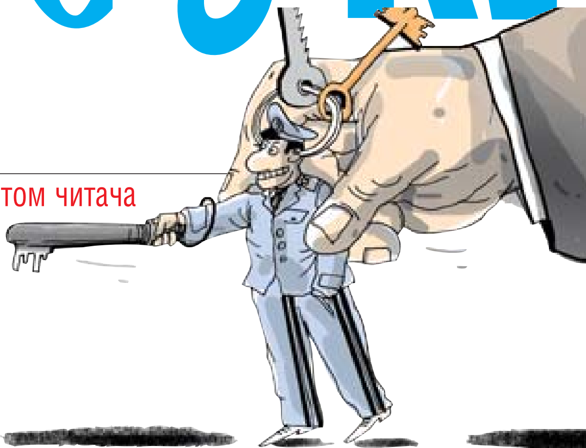
Скандал!

Псевдопрофесор Слюсарчук продовжив справу Остапа Бендера

▶ СТОР. 8

За листом читача

Беззахисних виселяють... люди в мундирах

▶ СТОР. 10

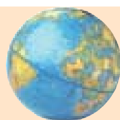
Реалії

Афера в селі Хаїха...

▶ СТОР. 14

№ 215 (5215) СЕРЕДА, 16 ЛИСТОПАДА 2011 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Робоча поїздка

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин у середу відвідає з робочою поїздкою місто Новоград-Волинський у Житомирській області.

Глава парламенту візьме участь в урочистих зборах з нагоди Дня працівників сільського господарства, огляне виставку продукції сільськогосподарських та переробних підприємств району та поспілкується з представниками ЗМІ.

Прес-служба Верховної Ради України.

Туман як чинник зовнішньої політики

Учора урочистості з приводу 200-річчя Вроцлавського університету, що в Польщі, розпочалися без Президента України Віктора Януковича. Вітали вуз із поважним ювілеєм Президенти Польщі — Броніслав Коморовський та ФРН — Крістіан Вульф. Причиною, яка унеможливила прибуття глави Української держави, став туман над вроцлавським аеродромом. Як повідомила «Газета Виборча», посилаючись на представників Дольношльонського воєводства, українські пілоти чекали підтвердження з аеродрому про те, що посадка буде можливою, але в першій половині дня його не отримали. Тож на урочистості Віктор Янукович не потрапив.

▶ СТОР. 7

Чорнобильці розпочали голодовку у приміщенні Пенсійного фонду

Близько тисячі чорнобильців у понеділок увечері після зустрічі із керівником головного управління Пенсійного фонду в Донецькій області Георгієм Якименком відмовилися залишати приміщення та зажадали зустрічі із Прем'єр-міністром. Ліквідатори вимагали виплати пенсій у попередньому розмірі і заявили, що за листопад отримали менше 1000 гривень. Понад 200 присутніх написали заяви про участь у безстроковій голодовці.

«Я пропрацювала в Чорнобилі дев'ять років. У листопаді мені виплатили 938 гривень замість 6800, як раніше, — розповіла донечанка Світлана Запорожець. — У Пенсійному фонді кажуть: мовляв, це лише перша відомість, а буде і друга. Але минуло півмісяця, а жодних документів немає. Коли надійде друга частина пенсії, невідомо».

▶ СТОР. 9

Відповідальність за економічні злочини стане гуманнішою

Парламентська хроніка
Ранкове засідання 15 листопада

Після включення низки законопроектів до порядку денного народні обранці розглянули у другому читанні законопроект про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо гуманізації відповідальності за правопорушення у сфері господарської діяльності, внесений Президентом як невідкладний. Поставити це питання першим до порядку денного нинішнього пленарного тижня — такою була вимога опозиції. Оскільки погоджувальна рада напередодні підтримала цю вимогу, блокування парламентської трибуни наразі не було. Президентський законопроект прийнято за основу 6 жовтня, однак опозиція наполягала долучити до цього документа також норми про декриміналізацію відповідальності за посадові злочини за статтею 365 Кримінального кодексу, за якою засуджено екс-прем'єра Юлію Тимошенко та судять екс-міністра внутрішніх справ Юрія Луценка.

▶ СТОР. 2

Валерій Писаренко, Максим Луцький.

Сергій Гриневецький, Сергій Майборода.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Інші фото з цієї події шукайте у фотомагазині на сайті www.golos.com.ua

ПОДІЇ

Комітет Європарламенту за зону вільної торгівлі

Комітет Європейського парламенту з питань міжнародної торгівлі підтримує переговори з Україною з приводу створення глибокої й всеохоплюючої зони вільної торгівлі. Про це в інтерв'ю інформагентству «Інтерфакс-Україна» повідомив доповідач Павло Залевський (група Європейських народників, Польща). «Мої пропозиції підтримали в комітеті. Основний висновок рекомендацій полягає в тому, що за допомогою інтеграції української економіки з європейською, позитивний ефект буде для обох сторін», — роз'яснив суть пропозицій європейський депутат. Завтра розгляд українського питання в Європарламенті продовжиться. Своє рішення з приводу переговорів щодо Угоди про асоціацію винесе комітет з питань іноземних справ.

▶ СТОР. 7

Споживачі, увага: нас обманюють

Третина м'ясо-молочної продукції, представленої в торговельних мережах нашої країни, не відповідає нормам. Про це свідчать результати дослідження, проведеного Держспоживінспекцією. Так, із перевірених 400 тонн м'ясних та 200 тонн молочних продуктів майже 35 відсотків було забраковано та знято з реалізації. Найбільший огріх виробників: інформація на упаковці не відповідає дійсності. І тому написане на етикетці не завжди збігається із тим, що під нею. Іншими словами, прості українці, самі того не знаючи, оплачують на касі, скажімо, вершкове масло, а додому приносять і споживають спред. Фахівці Держспоживінспекції не можуть натішитись: нарешті держава виділила гроші на проведення досліджень продукції, представленої на споживчому ринку.

▶ СТОР. 8

КОРОТКО

■ Починаючи з грудня українці зможуть їздити до Сербії без віз, повідомив директор Департаменту інформаційної політики МЗС Олег Волошин **(УНІАН)**.

■ Після 2012 року Київ має намір щороку купувати по 20—25 швидкісних поїздів Hyundai, які випускатимуть в Україні, повідомив віце-прем'єр-міністр — міністр інфраструктури Борис Колесніков **(versii.com)**.

■ Учора транспортне сполучення між селами Чернігівського району та обласним центром було паралізовано через страйк автоперевізників, які біля стін райради вимагали відшкодувати їм кошти за обслуговування пільговиків **(5 канал)**.

■ В Індійському океані біля Австралії знайшли два затонулі острови, які вчені вважають частинами давнього суперконтиненту Гондвана **(ІТАР-ТАСС)**.

Дефіцит зовнішньоторговельного балансу України за 9 місяців зріс в 4,4 разу — Держстат. (*«Обозреватель»*)

Відповідальність за економічні злочини стане гуманнішою

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 15 листопада

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Голова Комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності Віктор Швець (фракція «БЮТ—«Батьківщина») доповів, що під час підготовки до другого читання до законопроекту надійшло 260 правок і пропозицій від народних депутатів, було проведено комітетські слухання за участю не лише політиків, а й учених, представників громадських організацій. Із поданих пропозицій враховано лише 64, бо значна частина відхилених поправок суперечила концепції законопроекту.

Профільний комітет запропонував уточнити назву законопроекту: про гуманізацію відповідальності за злочини у сфері не лише господарської діяльності, а й службової. Загалом законопроект знімає кримінальну відповідальність за 18 статтями, зокрема, пом'якшує покарання за несплату податків, контрабанду, фіктивне банкрутство та махінації на ринку фінансових послуг.

Однак за принципову поправку — вилучити з Кримінального кодексу 365 статтю (перевищення влади або службових повноважень), за якою колишнього прем'єр-міністра України Юлію Тимошенко засуджено до семи років позбавлення волі, — проголосували лише 147 народних депутатів із опозиційних фракцій.

Під час розгляду президентського законопроекту депутати відхилили більшість поправок, у тому числі й пропозиції, які підтримав профільний комітет. Під час обговорення деякі народні депутати принципово виступали проти певних положень законопроекту. Зокрема, голова Комітету з питань боротьби з організованою злочинністю та корупцією Валерій Бевз (фракція КПУ) заявив, що закон переломлює через коліно весь Кримінальний кодекс. Депутат стверджував, що «Президента елементарно підставили», бо за схемами фіктивного банкрутства у держави вкрали тисячі об'єктів, а «великі махінатори» безпечно гріють кістки на Канарах, а тепер ще й законодавчо передбачається полегшити відповідальність за такі злочини. Юрій Кармазін («НУ—НС») висловив думку, що закон стане «дахом» для великого бізнесу. Народних обранців від опозиції також обурювало, що законопроект передбачає скасувати відповідальність за зловживання під час приватизації. Ще одна принципова поправка № 95 щодо вилучення із Кримінального кодексу 365 статті, внесена В. Швецем, набрала 157 голосів.

Після цього депутати із фракції «БЮТ—«Батьківщина» оточили парламентську трибуну. Перший заступник голови фракції Андрій Кожем'якін заявив, що у парламентської більшості був шанс скасувати «ганебні сталінські статті», які десятиліттями використовувалися проти лідерів громадської думки. Фракція на знак протесту покинула сесійну залу парламенту. Пішов із трибуни доповідач, голова комітету Віктор Швець. Депутати продовжили розгляд поправок.

Голова Верховної Ради Володимир Литвин запропонував депутатам працювати на вечірньому засіданні до завершення розгляду запланованих питань. За це проголосували 236 народних обранців.

Юліана ШЕВЧУК.

ПРОПОЗИЦІЇ

Законопроектом пропонується за вчинення злочинів у господарській сфері замість покарання у вигляді позбавлення волі запровадити санкцію у вигляді штрафу. Штраф може бути замінений судом на інше покарання лише у разі його несплати в термін, установлений судовим рішенням.

ІЗ ВИСТУПІВ ПРЕДСТАВНИКІВ ФРАКЦІЙ

Іван КИРИЛЕНКО, «БЮТ—«Батьківщина»:

— Уже понад 100 днів перебуває за гратами Юлія Тимошенко. І все ж ця унікальна жінка продовжує дивувати світ своєю мужністю та незламністю. Нещодавно звернулася з полум'яним посланням до європейського співтовариства — підтримати Україну в її доленосному європейському виборі, навіть ціною власної свободи. Щоб стати повноцінними членами сім'ї європейських народів, Україні конче необхідні реальні, а не бутафорні реформи. Радикальних змін і підтримки потребують наука, освіта, охорона здоров'я, соціальна сфера, економіка. Зміни в країні є. Але чи обернулися вони добром і чи отримали реальну підтримку людей? Руйнівна податкова, безжальна пенсійна, абсурдна судова, грабіжницька житлово-комунальна реформи вивітрили у людей навіть залишки ілюзій щодо покращення життя. Дуже відчутно відбувається найтривожніше — знищення середнього класу. Зрозуміло, ці люди дуже небезпечні, бо вміють не лише самостійно працювати, а й активно боротися за свої права. Саме для зачистки малого й середнього підприємництва й був задуманий новий Податковий кодекс. Кажуть, у країні не йдуть економічні реформи. Неправда. Вони вже відбулися. Такої монополізації майже всіх сфер і галузей економіки немає, мабуть, у жодній країні, при цьому для найманих працівників придумали Трудовий кодекс, а по суті — рабське стійло. З його ухваленням трудовий люд уже остаточно стане безправним. Адже будь-якого працівника нинішні «господарі життя» зможуть викинути на вулицю, як кажуть, без суду і слідства.

Леонід КОЖАРА, Партія регіонів:

— Минулого місяця відбулися вагомі події на ключових напрямах зовнішньої політики України. Уряд повністю завершив багаторічні переговори щодо Угоди про асоціацію з Європейським Союзом, частиною якої є угода про створення зони вільної торгівлі з ЄС. Наразі сторони шукають компромісне формулювання з єдиного питання, що залишилося на порядку денному: питання європейської перспективи України. У цих переговорах уряд спирається на численні резолюції європейського парламенту, де євродепутати вимагають визнати перспективу членства України у ЄС. Така позиція європарламенту стала можливою завдяки наполегливості депутатів-членів групи соціалістів та демократів, партнерів Партії регіонів у європарламенті.

Сьогодні маємо вагомий доробок перед черговим самітом «Україна — ЄС» у грудні цього року. Жоден саміт за всю історію наших відносин не готувався на тлі таких вагомих досягнень у відносинах із ЄС. Уже розпочалася інтенсивна підготовка до нього. Консультації на найвищому рівні проведе Президент України Віктор Янукович. Останній місяць також став часом справжніх проривів у відносинах із Росією та СНД, цього року маємо рекордні обсяги товарообігу з Росією, який уже перевищив 50 мільярдів доларів. Під час україно-російського саміту в Донецьку підписано низку вкрай важливих двосторонніх угод, жодна із них — і це важливо — не має політичного забарвлення, навпаки, вони безпосередньо торкаються життя мільйонів українців, зокрема, істотно полегшують перетин україно-російського кордону для українських громадян та товарів.

Олег ЗАРУБІНСЬКИЙ, Народна партія:

— Коли під час економічної кризи, що розпочалася у 2008 році, держава вирішила захищати банківську систему, це пояснювали тим, що в суспільстві банки відіграють таку саму роль, як кровоносна система в організмі людини. Водночас, на відміну від багатьох країн, за 20 років нової банківської системи в Україні довіри до принципів та методів її функціонування у значної частини суспільства так і не сформувалося. І це не лише проблема громадян, яким начебто зручніше приховувати заощадження в шкарпетках або позичати у сусідів. Проблема більше в самих банках, багато з яких замість довіри формують свої статки на маніпулюванні юридичною необізнаністю клієнтів. Скільки зараз банківської реклами, в якій обіцяється швидкий кредит за доступними відсотками. Але спробуйте на практиці його отримати за цими вказаними відсотками. Разові та щомісячні комісії, плата за видачу кредиту, страхування об'єкта кредиту та самої особи, яка бере гроші в банку — це далеко не повний перелік зборів, які треба заплатити. І ціна кредиту зростає не менше ніж на третину від тієї, що рекламується. Подача неповної, а відповідно і недостовірної інформації про ціну кредиту заплутує споживачів банківських послуг. Громадяни залишаються невдоволеними кредитною політикою банків, що у свою чергу знижує готовність клієнта іти не тільки на споживче, іпотечне чи будь-яке інше кредитування, а й взагалі на співпрацю з банківськими установами. У свою чергу, недовіра до офіційних кредитних структур стимулює розвиток чорного ринку.

Тарас ЧОРНОВІЛ, «Реформи заради майбутнього»:

— Аналіз попередніх тижнів та порядку денного на нинішній тиждень доводить, що у Верховній Раді з'являється багато шкідливих антиконституційних відверто лобістських і антиреформаційних законопроектів. На превеликий жаль, за ці законопроекти голосує депутатська більшість. Виходить цікавий конвеєр: більшість створена на підтримку гаранта Конституції та ініційованих ним реформ, ця більшість підтримує неконституційні законопроекти, Президент їх критикує і потім ветує,

більшість, ніби нічого не сталося, готує і вносить на їх заміну абсолютно аналогічні законопроекти. Лише кілька прикладів такої законодавчої псевдотворчості: законопроект щодо документів, які посвідчують особу. Наша фракція наполягала на тому, що треба дотримуватися Конституції, не виходити за межі, які було визначено нашими угодами щодо перспективи безвізового пересування українських громадян. Відхилили урядовий законопроект, який більш-менш відповідав цим нормам, підтримали лобістський. Наразі він заветований і готується аналогічний. Також проект закону про відміну квотування національного телерадіопродукту. Фактично цей законопроект лобіює абсолютно бездарну попсу, яка протягується продюсерськими агенціями, які заходять в Україну з велетенськими валізами грошей.

Микола МАРТИНЕНКО, «Наша Україна — Народна самооборона»:

— В Україні розпочинається нова економічна криза. І влада доклала до цього найбільших зусиль. Замість продуманої економічної політики бачимо некомпетентність, адміністративне мислення з радянського минулого та нездатність урятувати країну. Стрімко тануть наші золотовалютні резерви, заклали передумови для падіння курсу гривні, вже наприкінці року в державі не залишається грошей для соціальних виплат — не те що на пільги, немає навіть на зарплати бюджетникам. Їх уже відправляють у відпустки за власний рахунок. Дефіцит держбюджету до кінця року може становити 22 мільярди гривень. А ще наближаються багатомільярдні виплати за вже взятими кредитами. МВФ більше коштів не дає. Усі надії влада тепер покладає на Росію. Уже позичають на щомісячну проплату за газ і готові увійти до боргової кабали. А перехід до розрахунків за газ у російських рублях буде величезним досягненням Москви, закріпленням України в зоні впливу Росії. Наша держава заплатить за це надзвичайну політичну та економічну ціну: здача Криму через Харківські угоди видається лише квіточками. Це небезпечний рух назад, від Європи. Опозиція пропонує прості кроки: перестати красти, збільшити економічну свободу, створювати робочі місця, докласти усіх зусиль для реального зближення з Європою, бо там — високі стандарти, величезний ринок для нашої продукції, фінансові ресурси та наше майбутнє.

Петро СИМОНЕНКО, Комуністична партія:

— 20 років незалежності показали, що необхідно наводити порядок. Передусім ідеться про підприємства стратегічного значення, зокрема, підприємства паливно-енергетичного комплексу. Яскравим прикладом того, як «ефективний» інвестор може угробити процвітаюче підприємство, покласти на вівтар своєї жадібності долі тисяч людей, є ситуація в буровугільному комплексі «Олександріявугілля», що кілька років тому був переданий комерційним структурам, контрольованим народними депутатами, членами фракції БЮТ. При цьому жодна з компаній не мала належного досвіду управління вуглевидобувними підприємствами, не мала фінансових і технічних ресурсів. Як наслідок, колись успішне вугільне об'єднання,

яке щорік добувало більш як 10 мільйонів тонн бурого вугілля та виробляло понад 4 мільйони тонн брикету, сьогодні практично знищено. Вимагаємо прийняти закон про націоналізацію стратегічних підприємств, необхідно зробити жорсткішим парламентський контроль за всім процесом приватизації, а також розширити повноваження та контрольні функції Фонду держмайна на всіх етапах приватизації.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Фото Сергія **КОВАЛЬЧУКА.**

Хочуть зробити дорожній рух, як у Європі

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Комітет Верховної Ради з питань європейської інтеграції розглянув низку законопроектів на відповідність положенням законодавства Європейського Союзу.

Зокрема, комітет визнав, що зміни до статті 26-1 Закону «Про дорожній рух» не суперечать праву ЄС. За предметом правового регулювання законопроект належить до сфери транспорту, яка у законодавстві ЄС регулюється рішенням Європейського парламенту, регламентом Ради ЄС про спеціальні заходи у сфері транспортної інфраструктури та договором про функціонування ЄС.

Однак, зауважили парламентарії, обмеження або тимчасова заборона транспортного руху належать до сфери застосування національного законодавства країн-учасниць ЄС.

Також комітет визнав, що зміни до Закону «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» не суперечать праву Європейського Союзу. **Документ врегульовує відносини дозвільних органів та об'єктів господарювання, пов'язаних з видачею документів, відповідно до норм чинного закону.**

ПРОЕКТ ЗАКОНУ, ЗА СЛОВАМИ НАРОДНИХ ОБРАНЦІВ, ПЕРЕДБАЧАЄ:

— забезпечення конституційної рівності прав громадян;

— наближення правил організації дорожнього руху до практик європейських країн;

— зменшення кількості заторів на дорогах та подальше удосконалення правовідносин, які обмежують або забороняють дорожній рух інших учасників під час проїзду осіб із державною охороною.

За словами народних обранців, законопроект за предметом правового регулювання належить до сфери довкілля та законодавства про компанії, яка в ЄС регулюється директивами Ради щодо всеохоплюючого запобігання і контролю забруднень, про обмеження викидів у повітря деяких забруднюючих речовин великими спалювальними установками, щодо оцінки впливу деяких державних і приватних проектів на навколишнє середовище тощо; Конвенцією про охорону дикої флори та фауни і природних середовищ існування у Європі від 19 вересня 1979 року тощо.

Зокрема, члени комітету зауважили, що зміни до статті 15 Водного кодексу України не суперечать статті 2 Директиви Ради ЄС щодо вживання державами-членами всіх необхідних заходів для надання дозволу на проекти, які, ймовірно, матимуть значний негативний вплив на навколишнє середовище.

Сергій МЮЛЕР.

За те, щоб вилучити з Кримінального кодексу 365 статтю, проголосували лише 147 народних депутатів

Працівникам радіо, телебачення та зв'язку

Прийміть найщиріші вітання з нагоди професійного свята — Дня працівників радіо, телебачення та зв'язку.

Рівень інформаційно-комунікаційних технологій, систем зв'язку сьогодні є одним із ключових вимірів розвитку держави та перспектив її поступу. Становлення України як повноцінного суб'єкта міжнародної політики, її суспільний динамізм та цивілізаційне утвердження значною мірою визначаються діяльністю інформаційної сфери, її найпотужнішої складової — електронних засобів, ефективністю функціонування всього спектра телекомунікаційної інфраструктури.

У час розбудови інформаційного суспільства значення вашої праці незмірно зростає. Суспільний прогрес, економічне зростання, ефективне управління справами і виробництвом, поліпшення соціальних стандартів та умов життя людей безпосередньо пов'язані з широким впровадженням новітніх комунікаційних та інформаційних технологій, систем сучасного телерадіомовлення та зв'язку.

Держава високо цінує ваше прагнення піднести телекомунікаційну систему країни на гідний рівень. Прийняті Верховною Радою України рішення про вдосконалення інформаційного і телекомунікаційного законодавства засвідчують належну увагу парламенту до розвитку цієї сфери та активне сприяння вдосконаленню її правових засад.

Переконаний, багатотисячний загін працівників вашої сфери, свідомий свого високого покликання, своєї особливої суспільної місії та громадянського обов'язку, наполегливо працюватиме над нарощенням інформаційних ресурсів, поліпшенням якості послуг зв'язку, утвердженням позицій України у світовому інформаційному просторі.

У цей святковий день від усієї душі зичу всім вам добра, благополуччя, успіхів, нових творчих звершень і вагомих здобутків на благо українського народу.

Голова Верховної Ради України
Володимир ЛИТВИН.

Вони скорочують відстані між містами й людьми

Слухаючи радіо, говорячи по мобільному, дивлячись телевізор і виймаючи з ящика пошту, ми щодня користуємося результатами праці 250 тисяч працівників галузі зв'язку й інформатизації України. А сама галузь налічує більше тисячі операторів зв'язку, 300 операторів кабельного телебачення, 500 провайдерів мережі Інтернет, 15 тисяч відділень поштового зв'язку. В Україні понад 12 мільйонів абонентів фіксованого телефонного зв'язку, понад 40 мільйонів абонентів мобільного зв'язку, державне телебачення може дивитися 94,5% населення, послугами Інтернету, з різною періодичністю, користуються близько 9 мільйонів жителів України.

Як повідомили «Голосу України» в Держкомтелерадіо України, у країні функціонують 30 держтелерадіокомпаній. З них дві — національні. При цьому дві українські телекомпанії й одне радіо здійснюють мовлення за кордон. А на Україну відповідно до Європейської конвенції про транскордонне мовлення свої передачі транслює практично увесь світ. Це стосується і радіо.

Інтрига залишається, але невелика

ДЕРЖАВНЕ БУДІВНИЦТВО

Завтра Верховна Рада має ухвалити попереднє рішення щодо виборчих правил. Щоб їх напрацювати — створили Тимчасову спеціальну комісію, яка протягом двох тижнів мала узгодити ключові позиції, обравши за основу один з п'яти зареєстрованих у парламенті законопроектів. До складу комісії, як відомо, увійшли представники і більшості, і меншості.

Першим каменем спотикання в роботі ТСК стало питання: який документ узяти за основу. Представники більшості наполягали, щоб це був проект (№9265-1) Олександра Єфремова, Ігоря Шарова, Адама Мартинюка та інших. Меншовики, навпроти, вважають, що нові виборчі правила мають готуватися на основі документа, який пройшов міжнародну експертизу, тобто проекту президентської робочої групи. До нього й були підготовлені спільні від фракцій «БЮТ-«Батьківщина» і «НУ—НС» пропозиції. Це, зокрема, зниження прохідного бар'єра, який має бути однаковим для партій і блоків, виключне право ЦВК знімати кандидатів. Крім того, заради компромісу меншість погодилася на змішану систему, але за умови, що 300 депутатів обиратимуться за пропорційною системою, а 150 — за мажоритарною.

За результатами засідання ТСК у понеділок, більшість погодилася врахувати деякі пропозиції меншості. Як повідомив народний депутат Дмитро Шпенов (ПР), представники фракцій більшості готові були підтримати всі тринадцять пропозицій, які належать до так званого неполітичного блоку вимог. А також врахувати більшість зауважень Венеціанської комісії.

«Проте представники фракцій «БЮТ-«Батьківщина» та «НУ—НС» відмовилися обговорювати нашу пропозицію, наполягаючи на негайному внесенні трьох політичних змін — зниженні прохідного бар'єра, можливості участі у виборах для блоків політичних партій, а також обрання 300 депутатів за списками та 150 — за «мажоритаркою», — зауважив регіонал. Він припустив також, що на наступному засіданні опозиція взагалі може вийти з переговорного процесу.

Утім, з самого початку мало хто вірив, що компромісу вдасться досягти. Де вже його знайти більшості й меншості, якщо опозиціонери не можуть порозумітися між собою. Голова ТСК Руслан Князевич («НУ—НС»), озвучуючи у четвер вимоги, назвав їх спільними з «БЮТ-«Батьківщина», але вже у понеділок заступник глави парламенту Микола Томенко заперечив, що бютівці погодяться на змішану систему виборів.

«Фракція розглядає можливість виходу з Тимчасової спеціальної комісії, у якій нібито погоджено ввести змішану систему і взяти за основу законопроект про вибори, розроблений президентською робочою групою», — повідомив він.

Схоже, парламентська ТСК так і не напрацює єдиний документ, тож усі п'ять будуть винесені на розгляд сесії. Не треба бути великим провидцем, аби спрогнозувати, що і як відбуватиметься далі.

Тим часом однозначності щодо виборчої системи немає ні в політиків, ні в суспільстві. Більшість політичних сил є прихильниками пропорційної системи з відкритими списками. Проте є серед депутатів і поборники мажоритарної складової. Це, зокрема, позафракційні депутати, які спробують потрапити в парламент за допомогою мажоритарних округів. Саме ця складова, переконані експерти, буде найбільш непростою, корумпованою. Адже конкуруватимуть між собою не лише владні та опозиційні кандидати, протистояння відбуватиметься й між кількома провладними претендентами.

До речі, про це свідчать і результати опитування, проведеного нашою газетою. Голосування ще триває (http://www. golos. com. ua), але попередні результати засвідчили: більше половини респондентів (62 відсотки) вважають мажоритарну складову — шляхом до підкупу виборців. 60 відсотків переконані, що пропорційна система з відкритими списками здатна забезпечити зв'язок депутатів із регіонами.

Обговорення виборчої реформи триває і в регіонах. За його результатами організатори — Громадський консорціум виборчих ініціатив — обіцяє зробити аналітичний звіт, який передадуть до парламенту, адміністрації Президента та Мін'юсту. Та чи буде думка громадськості узята до уваги? Проте її ігнорування може коштувати дуже дорого — нелегітимністю влади.

Олена ГОРБУНОВА.

ОПИТУВАННЯ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Мажоритарна складова у виборчій системі — це шлях до підкупу виборців?
ТАК — 62%, НІ — 37%.
Чи здатна пропорційна система з відкритими регіональними списками забезпечити зв'язок депутатів із виборцями?
ТАК — 60%, НІ — 40%.
Чи турбує вас, яким буде прохідний бар'єр до парламенту?
ТАК — 75%, НІ — 24%.
Чи готові ви продати свій голос на чергових парламентських виборах?
ТАК — 17%, НІ — 82%.

Володимир ПРИСТЮК: «Рейтинг треба піднімати конкретними результатами»

Голова Луганської облдержадміністрації Володимир Пристюк відзначає річницю свого перебування на посаді

На посаді керівника великого й складного регіону, яким уважають Луганщину, Володимир Пристюк визначив кілька пріоритетних напрямів, за якими разом зі своєю командою сьогодні веде системну роботу. Це насамперед реформування і розвиток охорони здоров'я області, децентралізація системи теплозабезпечення населених пунктів, водопостачання південних територій області й залучення інвестицій в економіку. Завдяки дотриманню балансу державних і регіональних інтересів, взаємодії всіх гілок влади, її орієнтації не на голе адміністрування, а на ефективне господарювання та соціальне партнерство, вдалося досягти певних позитивних успіхів у реалізації цільових програм. Зокрема, завдяки оснащенню обласних медзакладів сучасним обладнанням луганські медики сьогодні надають допомогу на найсучаснішому рівні, особливо в онкології та кардіології. Володимир Пристюк назвав чотири проекти, реалізація яких дасть змогу повністю розв'язати проблему постачання питною водою південних регіонів Луганщини. За оцінкою голови облдержадміністрації, для цього знадобиться ще два-три роки. Гарна база також закладена для залучення інвестицій на територію області. Цьому багато в чому сприяло проведення Міжнародного інвестиційного форуму в Луганську, співпраця з міжнародними фінансовими організаціями. Однак, на думку керівника регіону, «необхідно, щоб інвестиціями займалися абсолютно всі, включаючи керівників на місцях, бізнесменів, усіх небайдужих людей». До речі, як зазначають спостерігачі, Володимир Пристюк має здатність гуртувати людей різних категорій навколо однієї мети, й це дає позитивні результати.

Серед проблем, з якими зіштовхнувся за час роботи на посаді голови облдержадміністрації, Володимир Пристюк назвав проблему ефективних управлінських кадрів. «Не вистачає розумних зухвалих молодих людей з вогником в очах», — зізнається він. Низькі зарплати в державній службі відлякують хороших фахівців. Відсутність креативних працівників, у свою чергу, негативно позначається на темпах реалізації проектів. Ведучи мову про оцінку результатів своєї діяльності на відповідальному посту керівника області, Володимир Пристюк вважає, що об'єктивно її можна оцінити лише через два роки, коли проекти, реалізація яких розпочато в 2011-му, дасть відчутні результати. «Найголовніше, що ми зробили, — підбиває підсумки Володимир Пристюк, — це зберегли промисловий потенціал області, ті містоутворюючі підприємства, які дають основні дивіденди в розвитку економіки». Вирішувалися три основні завдання: врятувати економіку, стабілізувати її й взяти курс на розвиток. Сьогодні Луганська область посідає третє місце в Україні за промисловим потенціалом, обсягами реалізованої продукції, що підтверджує правильність обраних дій і дає задил на перспективу.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

На знімку: голова Луганської облдержадміністрації Володимир Пристюк.

Фото прес-служби облдержадміністрації.

У НОМЕР

Під одну людину Кримінальний кодекс не міняють

Позиція Партії регіонів послідовна. «Під одну людину Кримінальний кодекс не мінятимемо, бо це небезпечно й може створити прецедент, коли цим скористаються безвідповідальні чиновники», — заявив на брифінгу лідер фракції Партії регіонів **Олександр ЄФРЕМОВ (*на знімку*)**. Характеризуючи в цілому законопроект про декриміналізацію карного законодавства, він відзначив як позитив те, що у цілій низці статей кримінальна відповідальність заміняється матеріальною. «Коли питання вирішувалося кримінальною відповідальністю, економічні злочини, як правило, закінчувалися тим, що людина сідала у в'язницю, а те, що вона поцупила або використовувала у своїх цілях, не верталося державі, — сказав О. Єфремов. — А має бути навпаки: якщо людина може повернути те, що вкрала, вона у в'язниці не сідає». Вимоги опозиції прибрати з Кримінального кодексу 365 статтю, за якою засуджено Ю. Тимошенко, лідер фракції прокоментував так: фахівці партії вивчили законодавство європейських та інших країн. Виявилося, що схожі статті є в законодавствах провідних держав світу — США, Великобританії, Франції й Італії. До того ж О. Єфремов нагадав про «політичні протиріччя» самих опозиціонерів: депутат від фракції «БЮТ-«Батьківщина» Наталя Королевська свого часу внесла в парламент законопроект про посилення відповідальності за статтею 365, однак 4 листопада цей законопроект було відкликано, і опозиція вже стала вимагати прибрати цю статтю з Кримінального кодексу.

Вл. інф.

Новий імпульс Криму і продовження реформи

«Анатолій Могильов — людина, здатна дати гідну відповідь на виклики, які нині постали перед перлиною України — Кримом, — вважає народний депутат, представник Президента у парламенті **Юрій МІРОШНИЧЕНКО (*на знімку*).** — Адже цей курортний регіон — візитна картка України. Водночас це місце, де поєднано багато проблем — і міжнаціональних, і економічного розвитку».

На думку депутата, Анатолій Могильов, який чимало працював у Криму, добре знайомий з регіоном і знає його специфіку. Тому саме він і є тією людиною, що здатна перейняти естафету ефективної роботи, реформ, започаткованих його попередником Василем Джарти. Тож це найкраща кандидатура на посаду голови Ради міністрів АР Крим з тих, кого міг підтримати Президент.

«Важливо не те, як хтось поставився до призначення Анатолія Могильова, а те, як він зможе налагодити роботу в Криму. Адже лише практика є критерієм істини, — додав Юрій Мірошниченко. — Я розумію, що для Анатолія Могильова — це серйозний виклик. Регіон непростий в етнічному плані. Залишилися ще деякі старі проблеми, пов'язані з поверненням кримських татар на свою землю, їх треба розв'язувати. Пан Могильов до призначення працював на посаді керівника республіканської міліції. Тепер у нього інший статус. Йому, мабуть, доведеться більше уваги приділяти політичним аспектам своєї діяльності. Адже керівник Ради міністрів Криму має шукати і знаходити компроміси, об'єднувати довкола себе громаду. І я думаю, цей виклик буде з його боку забезпечений достойною відповіддю».

Юрій Мірошниченко переконаний: Анатолій Могильов є людиною з великим життєвим досвідом, з досвідом роботи в Криму, і саме він зможе дати новий імпульс регіону, аби реформи, започатковані Василем Джарти, були реалізовані якнайкраще.

Бездоглядних сіл, як і бездоглядних дітей, бути не повинно

У сільських радах з коштами було завжди скрутно. Куценького бюджету часто не вистачало на найнеобхідніше. Але раніше, коли існували колгоспи та радгоспи, фінансова проблема не дуже допікала, бо саме господарства зазвичай брали на себе утримання місцевих соціально-побутових та культурних об'єктів, ремонтували тверде покриття вулиць, дбали про водопостачання тощо. А тепер, коли великих сільгосппідприємств значно поменшало і до того ж вони стали приватними, чимало населених пунктів, особливо маленьких, залишилися бездоглядними. Там позакривали клуби та дитсадки, «забули» про ремонт доріг, навчилися обходитися без бібліотеки та медпункту...

На щастя, з кожним роком зростає кількість сільських рад, що зуміли стати справжніми господарями своїх територій, навели на них лад і забезпечили мешканців хай не райськими, але більш-менш нормальними побутовими умовами. На Запоріжжі таких сільрад — кілька десятків. Тут сільські голови та місцеві депутати зуміли згуртувати навколо себе громаду і тепер разом вирішують усі нагальні питання. Результати такої співпраці добре видно на прикладі Залізничної селищної ради Гуляйпільського району, про яку й піде мова.

Селищний бібліотекар Любов Демченко** (крайня праворуч) **має що запропонувати читачам.

Коштів — стільки само, можливостей — більше

Річний бюджет селищної ради — близько мільйона гривень. Основні статті наповнення — плата суб'єктів господарювання за користування землею та певні відрахування із зарплат зайнятих на виробництві. Підприємств та організацій у Залізничному — 27. Серед них — елеватор, нафтобаза, дочірнє підприємство ВАТ «Мотор Січ», а також асфальтобетонний завод, який, до речі, тривалий час не працював, та завдяки зусиллям районної влади чотири роки тому знову почав видавати продукцію.

— Мільйон, звісно, це небагато, — каже селищний голова Ігор Чуб. — Тим паче що донедавна близько восьмиста тисяч гривень «з'їдали» дитячий садок, Будинок культури, фельдшерсько-акушерський пункт, загальноосвітня школа... Тепер наші фінансові можливості розширилися, адже колективи цих закладів, згідно з новим законодавством, перейшли «під крило» районного бюджету. З нього також покриваються витрати на безкоштовне харчування школярів молодших класів, а раніше кошти на це виділяла селищна рада. Вивільнені суми вкладаємо в реалізацію програм розвитку соціальної сфери Залізничного, затверджених депутатами на сесіях.

Депутатів — 14, кожен закріплений за якоюсь вулицею, стежить там за порядком. Керівники декількох місцевих підприємств — члени виконкому. Часто це допомагає оперативно вирішувати питання, що виникають. Звичайно, не обходиться селищна рада й без допомоги спонсорів. Наприклад, саме завдяки їм на місцевому цвинтарі з'явилася нова огорожа...

Селищному голові Залізничного Ігорю Чубу** (праворуч) **та інженеру-землевпоряднику Андрію Кийку часто доводиться радитися «на ходу».

Та все ж економити доводиться кожну копійку. Показовий факт: простору актову залу селищної ради ремонтували самотужки, Ігор Чуб власноруч монтував пластикову стелю.

До речі, на посаду селищного голови його, з-поміж ще трьох претендентів, обрали вдруге. Раніше Ігор Чуб працював майстром на мехзаводі.

І з водою, і з газом

Проблема з водопостачанням Залізничного гостро постала в 2006 році, коли Придніпровська залізниця, з пристанційної мережі якої місцеві мешканці брали воду, оголосила її нерентабельною і ліквідувала. Тоді громада об'єдналася в кілька кооперативів, які провели водогін, а комунальне підприємство «Джерело», створене селищною радою, зайнялося забезпеченням підприємств та людей питною водою. Нині понад 90 відсотків селян мають у своїх дворах колонки. А селищна рада робить усе для того, щоб «Джерело» вийшло на рівень самоокупності. У планах на недалеке майбутнє — придбання спецтехніки, щоб з'явилася можливість надавати населенню послуги з вивезення сміття. Спільними зусиллями в Залізничному розв'язали також ще одне вкрай важливе для населення питання — забезпечення «блакитним паливом».

— Торік ми зібрали людей, щоб порадитись, як нам газифікувати Залізничне, — розповідає Ігор Чуб. — Коштів місцевого бюджету на цю справу, звісно, аж ніяк не вистачило б . Незабаром було створено два кооперативи, і люди взялися за роботу. Перед цим за ініціативи Гуляйпільської райдержадміністрації та за сприяння народного депутата Олександра Пеклушенка провели переговори з представниками «Запоріжоблгазу», який взявся підвести «блакитне паливо» до селища, проклавши трикілометровий газогін. Нині об'єкти газопостачання встановлено, випробувано й уже діють.

ФАП здобув «прописку»

Залізничненський фельдшерсько-акушерський пункт раніше ніколи не мав постійної «прописки». Він тулився в приміщеннях, які належали то елеватору, то механічному заводу. І останнім часом орендна плата за позичені квадратні метри стала справжнім тягарем для місцевого бюджету. Виконком вирішив звернутися до райвідділу культури з проханням «переселити» залізничненську бібліотеку до селищної ради, а приміщення, що звільнилося, віддати під ФАП. Так і вчинили.

— Найперше, що ми зробили, — пояснює Ігор Чуб, — підвели до нашої медичної установи воду. Тепер плануємо капітально відремонтувати споруду, облаштувати її так, щоб вона відповідала всім санітарно-гігієнічним вимогам, була затишною та гарною. Але займемося цим уже наступного року. Бібліотека ж нині розміщується на другому поверсі адмінбудинку селищної ради, в досить просторому приміщенні — є де й книжки зберігати, й людям посидіти та почитати.

«Караоке на вокзалі»

Залізничненський Будинок культури до 2006 року був фактично бездоглядним. Усе змінилося, коли селищним головою став Ігор Чуб. Тепер тут діють самодіяльні колективи, придбано нову музичну апаратуру, постійно проводяться культурно-масові заходи для людей різної вікової категорії, вечори відпочинку для молоді і навіть конкурс караоке. Тільки він у Залізничному має свій особливий формат — це «караоке на вокзалі».

ДОВІДКА

Історія селища міського типу Залізничне починається з 1898 року, коли тут, на відрізку залізниці Бердянськ — Чаплине, збудували станцію та два будинки для обслуговуючого персоналу. В 1937 році поселення визнали селом і дали назву 20-річчя Жовтня. В 1960 році перейменували на смт Залізничне.

На території селищної ради проживають близько 1100 осіб. У минулому в Залізничному діяв потужний Гуляйпільський ремонтно-механічний завод, що мав республіканське значення. А продукція місцевого сирзаводу вважалася чи не найкращою в СРСР і здебільшого її відправляли в Москву, Київ та за кордон.

За правопорядок — усім миром

Дільничний у Залізничному є. Але сфера його діяльності — не тільки цей населений пункт, а ще чотири. Міліціонерові ледве вистачає часу на серйозні справи, а до таких «дрібниць», як сімейна сварка чи суперечка сусідів за межу, у нього часто просто не доходять руки. У селищі це добре розуміють, отож і створили громадське об'єднання, яке стоїть на сторожі правопорядку. Працює воно за статутом, затвердженим селищною радою та начальником райвідділу внутрішніх справ, і графіком патрулювання. Члени об'єднання відвідують місця масового відпочинку мешканців селища, стежать, щоб ніхто не псував громадське добро, не нівечив зелені насадження, не тинявся п'яний вулицями, не зсипав сміття в лісопосадках.

— Завдяки добровільним захисникам правопорядку в Залізничному стало спокійніше, — стверджує Ігор Чуб. — Поменшало випадків порушень громадського спокою, розпиття спиртних напоїв там, де цього не можна робити.

Перед проблемами не пасують

Питань, які ще доведеться вирішувати селищній раді, — ціла низка. Але перед ними тут не пасують, бо впевнені: спільними зусиллями громади та місцевої влади вдасться все владнати.

— Нам треба впорядкувати стадіон, створити селищну футбольну команду, побудувати дитячий майданчик, відремонтувати дах Будинку культури, водонапірну вежу, — ділиться планами Ігор Чуб. — Усе це нам під силу. Єдине, над чим доведеться добре подумати, — це облаштування цивілізованого сміттєзвалища. Річ у тім, що тільки проектна документація на нього сягає мало не півмільйона гривень! А ще ж потрібна техніка, яка б працювала на звалищі. Без сторонньої допомоги нам, звісно, не обійтися.

Сьогодні селищна рада разом з громадою активно працює над втіленням у життя низки соціальних програм, розроблених і затверджених депутатами. Частину з них уже вдалося реалізувати. Приміром, програму «Світло», завдяки якій вулиці Залізничного в нічний час освітлені. А ще в селищі нещодавно відремонтували меморіал Слави, яким тут пишаються...

Віктор ПЕСИГОЛОВЕЦЬ.
Запорізька область.
Фото автора.

Кінець ери райрад

Вирішивши не утворювати районні в місті ради після закінчення терміну їх повноважень, Кіровоградська міськрада не стала першопрохідцем у справі ліквідації цих формувань самоврядування. Такі рішення раніше було прийнято у Львові, Києві, Харкові, Одесі, Вінниці, в сусідніх Черкасах (після жирної крапки Київського апеляційного суду, котрий визнав законною таку ліквідацію).

Напевно, тому інформацію про те, що чергових виборів до районних у місті Кіровограді рад не буде, переважна більшість городян сприйняли як належне. Мовляв, ухвалила міська рада 27 жовтня нинішнього року рішення про неутворення в майбутньому Кіровської та Ленінської районних в місті Кіровограді рад — то так тому й бути.

Лідер фракції Партії регіонів у міськраді Юрій Тітов таку реорганізацію органів місцевого самоврядування в обласному центрі пояснив намаганням удосконалити організацію управління районами міста. На його переконання, це підвищить ефективність реалізації покладених на них функцій та завдань, забезпечить раціональне використання фінансових ресурсів міста.

У свою чергу міський голова Олександр Саінсус поспішив заспокоїти громаду, що після реорганізації всі соціальні служби працюватимуть у звичному для мешканців міста режимі на своїх місцях. А секретар міської ради Ігор Волков запевнив кіровоградців, що, за попередніми підрахунками, таке рішення дасть змогу економити близько 2,5 мільйона гривень щороку. І це ще, мовляв, без урахування необхідності утримання приміщень районних рад та оплати енергоносіїв.

А голови проти

Здавалося б, рішення прийнято, питання вичерпано. Та чомусь декому непереконливими видаються всі аргументи щодо недоцільності існування рад та ймовірної економії коштів. Зокрема, голова Ленінської райради в місті Кіровограді Валерій Заботкін не стомлюється повторювати, що необрання нових районних рад у місті жодним чином не зменшить витрати на органи виконавчої влади, а лише значно зменшить представництво громадян у місцевому самоврядуванні. Яка може бути економія, каже він, коли все одно доведеться виконувати наявний обсяг робіт? До того ж пересічним громадянам складніше буде вирішувати певні життєві питання.

Відсутність дієвого депутатського корпусу району потягне за собою негативні наслідки, переконаний і голова Кіровської райради Олександр Рацул. Скажімо, депутати райрад завжди допомагали депутатам міста розв'язувати проблеми їхніх виборців, часом несуттєві в контексті всього міста, але дуже вагомі для кожної окремо взятої людини. Він переконаний, що ті, хто голосував за ліквідацію райрад, «купилися» на інформацію про економію, але в цьому разі теза про економію дещо перебільшена, оскільки, як відомо, депутати районних, міських, селищних та сільських рад працюють на громадських засадах, відтак, скоротивши їх чисельність, скорочувати більше нічого.

Голова обласної державної адміністрації Сергій Ларін стовідсотково підтримує ліквідацію цих «атавізму радянської доби» — районних рад.

«Міста–матрьошки» — це не гра, а велика проблема

САМОВРЯДУВАННЯ

Розповідаючи про місцеве самоврядування, Микола ГРЕКОВ (на знімку), міський голова Олександрівська, населеного пункту, що входить в адміністративну структуру Луганська, звертає увагу на один істотний нюанс — «місто в місті».

— Миколо Олександровичу, нещодавно ви заявили, що в ситуації, яка склалася у нашій країні, поняття «місцеве самоврядування» не існує. Однак ця думка не знаходить підтримки в багатьох ваших колег. Деякі з них навіть звинувачують вас у незнанні українських законів. Що можете відповісти?

— Для початку хочу нагадати одну просту, але всім добре відому істину: потрібно не тільки приймати закони, а й виконувати їх. Так, у нас ухвалено дуже гарний закон про місцеве самоврядування, але він, на жаль, не змінює стану справ на місцях на краще. У першу чергу, я маю на увазі ставлення до органів місцевого самоврядування і з боку влади, і з боку жителів територій. За законом існує низка повноважень, які держава делегувала на місця, але оскільки ці повноваження не підкріплено фінансовими коштами, виконати їх не уявляється можливим. Існує, як відомо, три гілки влади — судова, законодавча й виконавча. Тож орган місцевого самоврядування не належить до жодного з цих напрямів. На мій погляд, у країні давно назріла потреба проведення розумної реформи місцевого самоврядування, адміністративного устрою, що закріпить за нами повноваження, виходячи з розумного фінансування. А взагалі я вважаю, що суть цієї проблеми зачіпає навіть не досконалість законів, а, швидше за все, ставлення до них людей, які управляють нашою державою. Напевно, їх усе влаштовувало...

— Іншими словами: в органів місцевого самоврядування мало прав, але багато відповідальності.

— Це так, до того ж цей казус спостерігається не один рік. Наприклад, у кожному місті є проблеми у сфері охорони здоров'я. Є вони, зрозуміло, і в нас в Олександрівську. Але ми не можемо їх розв'язати, бо в нас немає для цього коштів. Наше місто — дотаційне. Лікарня, дві школи, дитячі садки фінансуються з державного бюджету. А це — крихти. До того ж з кожним роком фінансування зменшується. На території Олександрівська проходить 30 км доріг, з яких 80 відсотків не придатні до експлуатації. Більше того, як з'ясувалося, ці дороги не мають господаря, бо ні в кого не стоять на балансі. Але ремонтувати їх доводиться нам, адже саме до нас приходять люди й просять, критикують, вимагають. Як можна навести в місті порядок у благоустрої, якщо на нашому балансі немає ні метра труби, ні метра доріг, ні метра проводів тощо. До того ж така ситуація не тільки в Олександрівську, а майже у всіх 34 малих містах і 118 селищах України.

У нашій області ситуація така: Щастя й Олександрівськ — супутники міста Луганська, Вахрушеве, Мінусинськ і Петровське — Красного Луча, Молодогвардійськ і Суходільськ — Краснодона, Привілля й Новодружеськ — Лисичанська, Горське й Золоте — Первомайська, Ірміно та Алмазне — Стаханова, Червонопартизанськ — супутник міста Свердловськ. Ми сьогодні почали процедуру з оформлення безгосподного майна — доріг, водопроводів та ін. І скажу, що зіштовхнулися з багатьма проблемами. Олександрівськ, наприклад, не має своїх чітких кордонів, через що виникають різні неприємні ситуації. Наприклад, певний клаптик землі ми вважаємо власною територією, а лісовий фонд пред'являє на неї свої права. Підставою для цього, на думку керівників фонду, є постанова Кабміну. Однак ніяких правовстановлюючих документів фонд не надає з тієї простої причини, що їх немає. Є й інші казуси. Скажімо, майже 1500 тисяч жителів Олександрівська (це селище Тепличне) живуть на землях Слов'яносербського району і майже 1000 осіб селища Дзержинського — на землях Лутугинського району, хоча входять ці селища до складу Олександрівська. Або взяти інший приклад. Наше місто забезпечується водою у трьох напрямках. Селище Дзержинського користується свердловиною, що належить Аграрному університету, селище Тепличне обслуговує кампанія «Луганськвода», а його приватний сектор має свої свердловини. Що стосується Олександрівська, то частково його населення користується свердловиною, що колись належала нафторозвідці. Для своїх господарських потреб нафтовики пробили свердловину і встановили водонапірну башту. Сьогодні ми намагаємося переконати жителів кварталу імені Стрельцова взяти цю свердловину на свій баланс, створивши спеціальну структуру, бо орган місцевого самоврядування за законом не може займатися такою діяльністю. Це не його компетенція. Але населення не готове до такого виду співробітництва і вважає, що ми відмовляємося від своїх повноважень. Я вважаю, що завдання держави полягає в тому, щоб громади стали повноцінними і самодостатніми структурами.

— Голова Луганської облради Валерій Голенко вважає, що багатьох таких проблем можна уникнути, якщо ліквідувати всі так звані «міста-матрьошки», до яких, до речі, належить і Олександрівськ.

— Я повністю підтримую цю думку. Адже наявність таких «матрьошок» суперечить Конституції України і Європейській хартії місцевого самоврядування. Приміром, місто Олександрівськ було засновано раніше за Луганськ, але навіть не має з ним спільних кордонів. Олександрівськ давно має стати самостійним, без статусу міста-супутника Луганська. Також це стосується й міст Щастя, Петровське, Червонопартизанськ, селища Ювілейне та інших міст і селищ України. Невідповідність чинного законодавства, що регулює відносини органів місцевого самоврядування й державної влади, набуває потворних форм. Ми сьогодні відповідаємо за все: надзвичайні ситуації, призов молоді до армії, екологію тощо. Одне слово, підмінюємо функції різних структур. Але про ці функції, на жаль, ні слова не сказано в законі про місцеве самоврядування, яким ми послуговуємося. Такий от виходить парадокс.

— Ви порушували це питання на високому рівні?

— І не раз. Про ситуацію, що склалася, я розповідав у комітетах Верховної Ради, але, знаєте, народні депутати мені не вірять. Кажуть, що такого не може бути. Хоча проблема «міст-матрьошок», що дісталася країні від радянського минулого, їм відома. Але дехто міркує так: якщо за двадцять років цю проблему широко не обговорювали — вона може ще почекати. Одна з наших пропозицій стосується ст. 68 Бюджетного кодексу. Ми просимо змінити систему фінансування, щоб гроші надходили нам через обласну раду, а не міську раду Луганська. У цьому, повірте, є принципова різниця. Тоді такі міста, як Олександрівськ, не фінансуватимуть за залишковим принципом.

— Миколо Олександровичу, ви пропонуєте всім міським головам України, до того ж не тільки таких міст, як Олександрівськ, у День місцевого самоврядування 7 грудня провести в Києві мирну акцію. Тим самим, вважаєте, можна привернути увагу до теми, порушеної вами. Асоціація міст України та Асоціація малих міст України вас підтримують у цьому?

ДОВІДКА

У Донецькій області є 15 малих міст, у Луганській — 14, у Львівській — 3, і по одному — в Херсонській та АР Крим.

— Так, я звертався в Асоціацію міст України, а також в Асоціацію малих міст України із пропозиціями й висловлював свою позицію. Я, наприклад, вважаю, що час уже переходити до радикальніших заходів, тому не відкидаю, що в День місцевого самоврядування представники громад і керівники міст вийдуть під стіни Верховної Ради. Вийдуть, щоб висловити свою думку і тим самим підтримати реформи, розпочаті Президентом. Сьогодні, наприклад, ми наполягаємо на скасуванні нещодавно прийнятого закону про корупцію. Я щодня займаюся тим, що шукаю кошти й можливості залатати дірки в міському бюджеті. В одного випрошу папір, у другого — бензин, у третього попрошу за свій рахунок відремонтувати, скажімо, автобусну зупинку. Однак усі ці діяння підпадають під статтю про корупцію. Цього року ми залучили понад 60 тис. грн. позабюджетних коштів, відповідно до цього закону, всі ці кошти, знову-таки, — результат корупції. У цей розряд можна навіть зарахувати «Писанкового лева», якого ми одержали в подарунок від громади Львова. Ще одна проблема — оплата праці людей, які працюють у місцевому самоврядуванні. Мої співробітники одержують у середньому тисячу гривень. Я змушений виплачувати премію, інакше їхня зарплата буде нижча за прожитковий мінімум. Ми не чиновники, а «посадові особи місцевого самоврядування», і ця різниця відчутна навіть в оплаті праці. Асоціація міст, Асоціація малих міст, звичайно, багато займаються законотворчою діяльністю з комітетами Верховної Ради, але результату поки що не видно. Чи то до думки представників асоціацій серйозно не прислухаються, чи людей, котрі очолюють ці органи, така ситуація цілком влаштовує.

— Перш ніж стати міським головою, вас тривалий час обирали депутатом Луганської міської ради й запам'ятались ви своєю активною діяльністю. Цей досвід допоміг вам у роботі?

— Я поки що недосвідчений міський голова. Продовжую пізнавати, вникати, вчитися, долати труднощі. Свого часу я вважав себе досвідченим депутатом (все-таки дев'ять років пропрацював) і думав, що мені це допоможе. Але коли обрали градоначальником, уже в перші дні зрозумів, що, по суті, нічого не розумію в органах місцевого самоврядування. Досвід приходить із часом. Але що більше я вникаю в процес, то більше переконуюся в необхідності наблизити адміністративні послуги до людей. Сподіваюся, що Президент і його команда доведуть розпочату реформу місцевого самоврядування та адміністративно-територіального устрою до логічного завершення.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Сергій ЛАРІН:

— Я вважаю, що потрібно ліквідувати не райони, а районні ради. Буде значна економія коштів, які можна пустити на розвиток інфраструктури тих-таки районів, щоб люди побачили одразу користь від такого кроку, скажімо, на ремонт ліфтів чи асфальтове покриття на околицях. А депутати райрад мають узяти на себе сміливість і піти на саморозпуск.

А от радник голови облдержадміністрації з економічних питань, донедавна голова обласної ради Микола Сухомлин про райради в місті Кіровограді говорить із нотками смутку в голосі.

— Це для мене болюче питання, — каже Микола Олексійович і пояснює першопричину того болю. — Я був першим головою Кіровської райради в 1974 році. На той час це була не зайва управлінська структура: райради повноцінно працювали й мали конкретні повноваження, які ніким і нічим не дублювалися, оскільки були забезпечені необхідною для управління структурою. Ми в масштабах району тоді розв'язували безліч комунальних чи інших поточних проблем. У свою чергу міська рада опікувалася стратегічними питаннями — водогоном, газифікацією, генеральним планом тощо. Кіровоград у той час активно розростався, розвивався. І ні в кого не виникало питання, чи потрібні були райони, на той час вони однозначно були незамінною структурою місцевого самоврядування.

З часом міськрада перебрала на себе повноваження районів, і сьогодні вони — чисто номінальна структура. Їхні виконавчі органи можна замінити райдержадміністраціями. Чи виграє від цього місто, покаже життя, — каже М. Сухомлин.

Сім раз відмір...

Частина вчорашніх виборців — представників райрад у місті обурені тим, що з ними не порадилися, фактично нівелювавши їхній вибір, а відтак і їхні інтереси. Дехто вважає, що через це громада втратить останню можливість достукатися до влади, адже потрапити на прийом до міського голови або до його заступників непросто. А депутат районної ради найбільш наближений до людей, він може реально допомогти.

Працюючи над цією темою, довелося переговорити з чималою кількістю людей, готових прокоментувати чи висловити свої думки стосовно того, чи потрібні ради Кіровограду. Жоден не заперечив, що настав час економити там, де це можна зробити. Але якщо щось робиться лише заради фінансової вигоди на шкоду громадським інтересам, то так не годиться, казали мої співрозмовники. Дискомфорту в позитивне сприйняття рішення про ліквідацію райрад додає й той факт, що, як часто це буває в українців, уже відрізали, а сім раз відміряти не встигли.

Лариса РОМАНЮК.

Кіровоградська область.

ОФІЦІЙНО

Закон України

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо переліку ділянок надр

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Пункт 11 статті 8, пункт 2 статті 9 і пункт 2 статті 9^1 Кодексу України про надра (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., №36, ст. 340) виключити.

2. У статті 6 Закону України «Про угоди про розподіл продукції» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., №44, ст. 391; 2011 р., №6, ст. 47):

в абзаці першому частини першої слова «передбачені Переліком ділянок надр (родовищ корисних копалин), що можуть надаватися у користування на умовах, визначених угодами про розподіл продукції» виключити;

у частині другій:

абзац перший виключити;

в абзаці другому слова «включення певної ділянки надр до цього Переліку» замінити словами «проведення конкурсу на укладення угоди про розподіл продукції щодо окремої ділянки надр»;

абзац третій викласти в такій редакції:

«Конкурс на укладення угоди про розподіл продукції щодо окремої ділянки надр проводиться за наявності будь-якої з таких умов»;

частину третю викласти в такій редакції:

«3. Внесення змін до географічних координат ділянок надр (родовищ корисних копалин), щодо яких укладено угоду чи оголошено конкурс на укладення угоди про розподіл продукції або щодо яких Міжвідомчою комісією ведуться переговори з питання укладення такої угоди, забороняється».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України в місячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
21 жовтня 2011 року.
№3959-VI.

У зв'язку з виключенням із списків вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

народного депутата України Баранова В.О.:

Лукашука Олександра Володимировича (номер посвідчення 436/38);

народного депутата України Зозулі Р.П.:

Касьяна Василя Васильовича (номер посвідчення 268/05);

народного депутата України Кожем'якіна А.А.:

Мольгуна Олександра Васильовича (номер посвідчення 198/25);

Охріменка Сергія Григоровича (номер посвідчення 198/17);

Роскошенка Миколи Федоровича (номер посвідчення 198/10);

Тарасуна Ігоря Олександровича (номер посвідчення 198/11);

Щимка Віталія Артуровича (номер посвідчення 198/22);

народного депутата України Белоусової І.А.:

Бутовської-Ілюшко Ірини Олександрівни (номер посвідчення 446/10),

Карманова Леоніда Олександровича (номер посвідчення 446/05),

Коробова Юрія Олександровича (номер посвідчення 446/06);

народного депутата України Коржа В.Т.:

В'язовченка Тараса Анатолійовича (номер посвідчення 223/11);

народного депутата України Левцуна В.І.:

Артюх Світлани Сергіївни (номер посвідчення 207/31),

Назарова Дмитра Юрійовича (номер посвідчення 207/20),

Новікової Катерини Іванівни (номер посвідчення 207/05),

Світалки Володимира Петровича (номер посвідчення 207/29);

Управління кадрів.

АМКУ оштрафував за зловживання монопольним становищем київську будівельно–девелоперську компанію «Т. М. М.», яка безпідставно затягувала процес передачі будинків зі свого балансу новоствореним товариствам співвласників багатоквартирних будинків *(Інтерфакс–Україна)*

Національний банк України планує запровадити програму з добування золота для поповнення золотовалютних резервів держави. Про це на прес–конференції заявила заступниця голови НБУ Віра Ричаковська *(РБК–Україна)*

Приємний сюрприз від Віталія Жежери

На знімку: Віталій Жежера презентує «Миколу Яковченка».

Книгу оглядача «Голосу України» Віталія Жежери «Микола Яковченко» (видавництво «Музична Україна», Київ) перед її презентацією у Прилуках встигли прочитати чимало городян.

Її поява для більшості місцевих краєзнавців, театралів виявилася приємним сюрпризом. Адже ім'я відомого актора небайдуже для прилучан — тут попрацювала команда однодумців на чолі з редактором часопису «Прилуки. Фортеця», керівником проекту «Дім Миколи» Ігорем Павлюченком. У місті за останні роки з'явилися арт-кафе «За двома зайцями» з книгарнею, перукарня «У Голохвастова», Театральна площа, пам'ятник М. Яковченку. Завдяки меценату Юрію Коптеву тут влаштовують Всеукраїнський конкурс акторської майстерності імені Миколи Яковченка.

Отож фактично всі Прилуки перетворюються на такий собі пам'ятний Дім Миколи. У ньому ревниво сприймають усе, що пов'язане з творчістю земляка. Тож і презентація книги В. Жежери пішла не за традиційним сценарієм.

Автору спочатку «слова не дали». Ініціативу у свої руки взяли перші читачі видання. Режисер студентського театру «Первоцвіт» Катерина Аніщенко була вражена «енциклопедією життя минулого Прилук». Документально-біографічна розвідка, за її словами, допомогла знайти відповіді на багато запитань.

— Ця книжка написана з гумором, із такою теплотою, — зазначила краєзнавець Олена Клочко. — Я читала і сміялася. Читала чоловіку і сміялася. Якби Яковченко прочитав її, то він був би дуже-дуже задоволений. Бо там не тільки наше місто, а і його молодість, кохання, дружина, діти.

Надія Єременко та інші прилучани відзначили стиль викладу матеріалу («написано легко», «з інтригою»), особливо відкриті для них нові сторінки довоєнної творчості М. Яковченка. Захоплення у всіх викликали й ілюстрації видання. В. Жежері вдалося зібрати великий фотоальбом світлин про життя актора, його родину. Деякі знімки у книжці опубліковано вперше.

В. Жежера розповів про те, як у процесі свого пошуку відкрив чимало нових подробиць з життя й творчості майстра театральної сцени.

— З чого почалася ця книга? — поділився думками винуватець презентації. — Свого часу, коли я вчився у театральному інституті, Яковченко ще жив серед нас. Але для нашого театрального покоління його постать вже здавалося якимось незрозумілим, — мовляв, ось такі «ходячі анекдоти». Тоді, в 1970-х, театр імені І. Франка переживав щось гірше, ніж кризу. Це був мертвий театр, в якому це славне покоління ще продовжувало працювати. Трагізм ситуації був у тому, що вони не могли і не мали права пояснити нам, молодим, що у них було інше життя. А ми звикли думати, що так і було. Отож внутрішнім імпульсом для написання цієї книжки стало бажання віддати борг за оте нерозуміння, коли нам здавалося, що вони ніхто.

Віталій Жежера подякував прилучанам, які допомагали у реалізації цього задуму. Учасники презентації висловили сподівання, що на сторінках «Голосу України» автор продовжить «театральну тему».

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.
Фото автора.

Яблучний сік, який не містить консервантів, замовили австрійці під Ужгородом

Відновити недавню славу Закарпаття як краю садів і виноградників прагне обласна влада.

Тим паче що робота на землі, якщо нею займатися за всіма сучасними правилами агрокультури й менеджменту, приносить хороші прибутки. В цьому переконати голів райдержадміністрацій на конкретних прикладах і хотів керівник облдержадміністрації Олександр Ледида. Цілий десант посадовців «висадився» в чи не найуспішнішому фермерському господарстві регіону, яке має просту назву — «Коник» і розташоване за кілька кілометрів від Ужгорода. А керує ним колишній працівник прокуратури, а нині добре знаний господар Василь Мелеш.

На врожаї тут не скаржаться. Навпаки — кожна осінь приносить щедру радість. А загалом «Коник» орендує тисячу гектарів землі. Вирощують німецькі сорти картоплі, пшеницю також сортову, тому з гектара збирають від 50 до 60 центнерів. Та найкраще вдаються яблуневі сади. Але коли глянеш на цей яблуневий рай навесні або восени, то серце радіє: такого дива ніде в області більше не зустрінеш — усе, як на картинці. Щоправда, Василь Мелеш налагодив усе так, ніби для нього не існує жодних проблем. Його агрономів-садоводів консультують найкращі голландські фахівці, а в його садах квітують найвідоміші у світі сорти — німецькі, нідерландські, новозеландські, японські, чеські, угорські... З гектара збирають до 60 тонн — чи не найбільше в державі!.. Продають скрізь. Але насамперед до Росії.

Мало того, фермер Мелеш постійно в пошуку. І він бачить на десятиліття вперед. Першим, мабуть, в Україні закупив дороге обладнання з виготовлення суто натуральних соків. Для чого возити кудись габаритні ящики яблук, якщо можна поставляти унікальний, а тому й дорогий напій, який не «чув» про жодні консерванти — яблука за новітньою технологією при високій швидкості здавлюють так, що сік не втрачає ніякої частки вітамінів, а потім пастеризують і розливають, звісно, у скляну тару. Продукт може зберігатися два роки, не втрачаючи поживних властивостей.

«Наші соки вже оцінила Європа. Першими замовили їх підприємства Австрії. Тривають перемовини з донецьким футбольним клубом «Шахтар», який планує закупити цей напій для спортсменів. Наступного року хочемо збільшити обсяги виробництва до 500 тисяч літрів. Думаю, незабаром такий сік з'явиться і в ужгородських крамницях», — каже Василь Мелеш.

Це господарство, за словами керівника області, може бути прикладом для фермерів усієї України. А гордістю Закарпаття вже стало. І він хоче сподіватися, що невдовзі такі само успішні підприємства з'являться в інших районах.

Василь НИТКА.
Фото прес-центру облдержадміністрації.

Василь Мелеш демонструє своє господарство.

У сто років має чіпку пам'ять

Кіровоградка Мотрона Хорунжа **(на знімку)** цими днями відзначила свій сторічний ювілей. Приймаючи вітання, жінка вкотре проживала життя: переповідала гостям, як, втративши на фронті чоловіка, самотужки ставила на ноги двох дітей, при цьому і в колгоспі працювала, і власне господарство тримала неабияке. Тим часом душа мистецтва прагнула. Тож довелося сільській жінці самотужки вивчитися грі на гітарі, балалайці та мандоліні. Під власний акомпанемент могла гарно заспівати пісню. Але в тому Мотрона Петрівна не бачить особливої унікальності, вважаючи, що кожен українець від природи має голос і слух. А щоб не сумувати довгими зимовими вечорами, освоїла жінка ще й вишивання та в'язання. Тож у часи дефіцитів та безгрошів'я це вміння допомагало родині.

Нині старенька живе з донькою Раїсою Федорівною. І хоч ноги болять та слух підводить, але пам'ять у бабусі чіпка. Може всяке пригадати та ще й так цікаво переповісти, каже пані Раїса.

Лариса РОМАНЮК.
Фото автора.

Мегавати отримують від сонця

У селі Охотникове Сакського району Криму на свою проектну потужність 80 МВт нещодавно вийшла сонячна електростанція. Як розповів представникам медіа керівник проектів із сонячних електростанцій в Україні компанії «Activ Solar» Євген Варягін, з моменту підключення 6 листопада станція виробила понад 12,434 кіловат-годин «чистої» електроенергії. Цього достатньо для безперебійного забезпечення електрикою близько 20 тисяч приватних споживачів. «Чистота» ж виробництва полягає в тому, що щорік скорочуватиметься викид в атмосферу близько 80 тисяч тонн вуглекислого газу (для порівняння — це сумарний «вихлоп» 6200 легкових автомобілів).

Усі компоненти підприємства придатні до повної вторинної переробки, а ще не дають ніяких відходів у процесі самої експлуатації. Головні ж компоненти — це 360 тисяч моно- і полікристалічних модулів вітчизняного, запорізького, виробництва, що своєю чергою через 140 інверторних станцій передають акумульовану енергію сонця на найближчу підстанцію «Крименерго». Займає станція близько 160 гектарів території, яка не має сільськогосподарської цінності, запевнив учасників прес-туру в Охотникове голова Сакської райдержадміністрації Сергій Карлашенко.

Василь РОМАНІВ.
Крим.

Довелося сільській жінці самотужки вивчитися грі на гітарі, балалайці та мандоліні

Контрабандні «склоцигарки» більше нікого не обдурять

Вартість затриманого нелегального товару — більше трьох мільйонів гривень

Польські митники виявили контрабандиста «склоцигарок». Так іронічно можна назвати українського водія, котрого днями затримали польські митники під час спроби перетину прикордонного пункту пропуску (ППП) Дорогуськ (з українського боку — ППП Ягодин).

Серед 20 тонн скла, яке перевізник мав доправити з України до Бельгії, пильні співробітники митної служби виявили 150 тисяч пачок цигарок на загальну суму 1,2 млн. злотих (3 мільйони 120 тисяч гривень). Водій та керівник автотранспортного підприємства, який особисто прибув на кордон після інциденту, відхрещуються від багатої знахідки польських вартових митного кордону ЄС. Вони наполягають на тому, що лише надавали перевізницькі послуги фірмі-експортерові скла і про вантаж-«скарб» довідалися тільки від митників. Останні ж стверджують, що контрабанда була замаскована дуже майстерно: для «введення в оману» спеціального митного рентген-обладнання контейнер із тютюновими виробами було «одягнуто» в спеціальну олов'яну обгортку.

Героєм-викривальником такої рекордної контрабанди став митник, який п'ять років тому на тому ж ППП виявив такі самі нелегальні «склоцигарки», тобто контрабандні цигарки, замасковані серед партії легального експортного скла.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

ФОТОФАКТ

У роботі міжнародного авіакосмічного салону, який триває в Дубаї, беруть участь більше тисячі представників із 50 країн світу, серед яких і українські компанії.

Фото Сіньхуа\Укрінформ.

Туман як чинник зовнішньої політики

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

На момент, коли верстався номер, **агентство УНІАН повідомило,** що Президент України таки зможе потрапити до Вроцлава в другій половині дня і зустрітися зі своїми колегами.

Не секрет, лідери трьох країн планували обговорити не так досягнення вроцлавських науковців, як питання завершення переговорів стосовно Угоди про асоціацію між Україною та ЄС.

Нагадаємо, дипломати вже узгодили всі спірні пункти, за винятком одного — наявності в тексті угоди перспективи членства України в Євросоюзі. Це питання можна вирішити лише на високому політичному рівні. Чи готові до таких перемовин самі політики, чи наша європерспектива залишиться туманною, поки що невідомо. Тим часом Вроцлавський аеропорт, **як передає УНІАН,** незважаючи на туман, приймає усі літаки.

Комітет Європарламенту за зону вільної торгівлі

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Ті, хто стежить за розвитком відносин між Києвом і Брюсселем, знають, що переговори щодо Угоди про асоціацію, яка містить частину про створення зони вільної торгівлі, вже на фінішній прямій — сторонам залишилося тільки погодити політичне питання про перспективу членства.

Тому рішення комітету з питань міжнародної торгівлі підтримати близькі до завершення переговори видається дивним. Але депутат Європарламенту Павло Залевський пояснює, що прийняти такі рекомендації не пізно. «Це важливо для Європейського парламенту, який завжди хоче представити свою позицію. Крім того, це відповідальність парламенту ратифікувати глибоку й всеохоплюючу зону вільної торгівлі. І тому важливо висловити Європейській комісії і Раді ЄС думку парламенту щодо цього питання», — пояснив політик.

За його словами, комітет з питань міжнародної торгівлі вважає важливим почати попередню імплементацію всієї Угоди про асоціацію. «Ми не бажаємо розділяти ці дві частини, політичну та економічну, ми хочемо, щоб вони були парафовані», — сказав П. Залевський.

Зокрема, у рекомендаціях містяться пропозиції підтримати завершення переговорів щодо ЗВТ до кінця цього року, заклик до проведення в Україні реформ, які дозволять модернізувати інфраструктуру країни, визнати, що висновок Угоди про асоціацію надасть «подвійний засіб для зміцнення верховенства права в Україні для інвесторів», поглибить європейські принципи законів і демократії, **повідомляє «Інтерфакс-Україна».**

Рахівська красуня зустріне Різдво у Ватикані

Цього року головну ялинку Ватикану привезуть із Рахівщини. Україні така місія випадає вперше. Тому в Ужгороді голова ОДА Олександр Ледида провів нараду, на якій детально обговорили технічний бік справи.

Дерево вже вибрали — це чотиритонна 30-метрова смерека, її стовбур завтовшки більш як п'ятдесят сантиметрів.

Встановлення ялинки на площі Святого Петра перед всесвітньо відомим собором у Римі вважається знаком високої довіри та поваги до країни, звідки привезена лісова красуня. У грудні, напередодні різдвяних свят, до Ватикану поїде українська делегація, яка продемонструє наші національні традиції. Урочисте запалення української ялинки на площі Святого Петра буде супроводжуватися духовним концертом: виконуватимуть українські колядки, показуватимуть вертепи.

Доставлятиме дерево до Рима словенський перевізник, попередня вартість його послуг — 30 тисяч євро. Та найскладніше все-таки зрубати і запакувати диво-ялинку. За технологією спочатку обріжуть нижні гілки (їх, до речі, також везтимуть до Рима), все дерево обв'яжуть спеціальним тросом — щоб зменшити об'єм хоча б до трьох метрів. Потім стовбур прив'яжуть до гелікоптера і почнуть рубати.

Щоб зробити все як належить, вже сьогодні на Рахівщину поїде спеціальна комісія у складі представників облдержадміністрації, компанії-перевізника, рятувальників, лісівників, досвідчених місцевих лісорубів.

Василь НИТКА.
Ужгород.

ФОТОФАКТ

У Нью-Делі відзначили 122-гу річницю від дня народження Джавахарлара Неру — до меморіалу пам'яті першого прем'єр-міністра країни Президент Індії Пратибха Патіл поклала квіти.

Фото Сіньхуа\Укрінформ.

Браконьєри знищують осетрів

Болгарія та Румунія не можуть упоратися із браконьєрами на Дунаї. Незаконний вилов осетрових порід біля берегів двох країн і нелегальна торгівля ікрою є серйозною загрозою для популяції цієї риби. Про це йдеться у доповіді Всесвітнього фонду природи (World Wide Fund for Nature, WWF), на який посилаються болгарські ЗМІ.

У період між 2000 і 2009 роками в країнах ЄС було затримано більш як 50 кілограмів нелегальної ікри з Болгарії та Румунії. Один кілограм посередники браконьєрів продавали за ціною понад 6000 євро.

«Кожен грам підпільної ікри веде до ризику знищення цього виду риб у Дунаї та Чорному морі», — заявила автор доповіді Каталін Кече-Наді.

Олександр СЕРГІЄНКО.
Софія.

ПЛАНЕТА

Вінниця почала реалізацію ще одного масштабного проекту зі Швейцарією

16 мільйонів швейцарських франків (більше 170 мільйонів гривень) передбачено виділити на реформування теплоенергетики міста над Південним Бугом Меморандумом про взаєморозуміння між Державним секретаріатом з економічних питань Швейцарської Конфедерації, Міністерством регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України та виконавчим комітетом Вінницької міської ради.

Документ підписали у Вінниці директор Швейцарського бюро співробітництва в Україні Гуідо Бельтрані, міністр регіонального розвитку, будівництва і житлово-комунального господарства України Анатолій Близнюк та міський голова Вінниці Володимир Гройсман.

Реалізація проекту триватиме протягом двох наступних років поки що у двох районах міста. За цей час передбачено замінити теплотраси, вивести з експлуатації старі котельні і встановити нові, більш потужні, з'являться також нові котли, зокрема на альтернативних видах палива, встановлять індивідуальні теплорегулятори тощо. Це дасть можливість не тільки економити теплову енергію, а й підвищити якість її постачання до житлових будинків.

За словами міського голови Вінниці Володимира Гройсмана, свою частку коштів у сумі 45 мільйонів гривень долучить до реалізації проекту енергоефективності місто з бюджету розвитку та обігових коштів КП "Вінницяміськтеплоенерго».

Гуідо Бельтрані зазначив, що Вінниця разом зі Швейцарським бюро співробітництва в Україні вже реалізувала один проект під назвою «Цюріхські трамваї для Вінниці». Його успішна реалізація сприяла продовженню співпраці. Проект з модернізації теплоенергетичного комплексу міста за своїми масштабами утричі більший. За словами пана Бельтрані, місто над Бугом є реальним претендентом на отримання «Європейської енергетичної відзнаки». Її буде вручено у разі втілення всіх передбачених заходів. Вінниця стане першим українським містом, яке матиме таку відзнаку, уточнив директор Швейцарського бюро співробітництва в Україні.

Віктор СКРИПНИК.
Вінниця.

Луцьке Євангеліє представлено в Мілані

У Мілані відбулася презентація факсимільного видання унікального рукописного твору XIV століття — Луцького Євангелія, перевиданого Волинською єпархією УПЦ.

Презентація відбулася після Божественної літургії у православному храмі святителя Амвросія Медіоланського. Святкове богослужіння провів настоятель храму ієромонах Амвросій (Макар) у співслужбі зі священниками Волинської єпархії: протоієреєм Миколою Бондаруком, архимандритом Онуфрієм (Куцою) та протоієреєм Валентином Марчуком. Після літургії було зачитано вітальне слово предстоятеля УПЦ Блаженнійшого митрополита Київського і всієї України Володимира. «Луцьке Євангеліє є однією з найдавніших східнослов'янських писемних пам'яток. Колорит церковнослов'янської та української мови Луцького Євангелія є яскравим свідченням того, що Україна та її Православна церква не стояли осторонь культурно-історичних процесів, які проходили в Європі в XIV столітті. Саме Волинь дала світові Луцьке Євангеліє XIV століття та Пересопницьке Євангеліє XVI століття, на якому сьогодні приймають присягу на вірність Богові та народові президенти незалежної України», — відзначив владика Володимир.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

У Молдові скасували заплановані на 18 листопада президентські вибори: політпартії не змогли вчасно внести до парламенту свої кандидатури *(«Подробности»)*

За підсумками 2011 року в Україні очікується зростання ВВП на рівні 5 відсотків, інфляція — менше 10. Такий прогноз озвучив учора у Києві на конференції Інституту Адама Сміта глава представництва МВФ в Україні Макс АЛЬЄР

Псевдопрофесор Слюсарчук продовжив справу Остапа Бендера

Спецпідрозділ «Беркут» доставив із Києва до Львова «професора» Національного університету «Львівська політехніка» Андрія Слюсарчука. Львівська міліція звинувачує його в підробці документів та шахрайстві.

При вході в управління МВС у Львівській області затриманого в понеділок увечері махінатора чекали журналісти. На запитання: «Хто був його першою жертвою?» «професор» нецензурно вилаявся і зник за масивними дверима.

«Колегу» хотіли спустити по східцях

Дипломи Слюсарчука про закінчення медуніверситетів, про захист докторської дисертації виявилися липовими. «Професор нейрохірургії» був вихованцем школи-інтернату для недорозвинених дітей, навчався на штукатура та помічника майстра з ремонту швейних машин. А коли подорослішав, протягом 20 років незаконно займався лікуванням людей. Дехто з його пацієнтів передчасно відійшов в інший світ.

Андрій Токарський, завідувач нейрохірургічного відділення Львівської лікарні швидкої допомоги, пригадує, як вечорами, коли лікарі поверталися додому, в палатах з'являвся «доктор» Слюсарчук і давав консультації хворим. У Львові медики пригрозили псевдопрофесору спустити його по східцях, якщо ще раз завітає.

Андрій Токарський відмовився взяти Слюсарчука на роботу, бо в нього не було оригіналу диплома про закінчення медуніверситету. Але це не завадило кадровикам із «Львівської політехніки» та Київської медичної академії післядипломної освіти імені Шупика призначити Андрія Слюсарчука на посаду професора.

У Києві йому дозволили зайти в операційну і стати третім асистентом. Більше того, шахраю з дипломом швейного ПТУ присвоїли державну премію України в номінації «наукові досягнення в галузі освіти» за цикл робіт «Комплекс освітніх інформаційних технологій подання, запам'ятовування та опрацювання надвеликих об'єктів інформації в процесі навчання».

Так народжувався новітній махінатор

Розкрутка новітнього Бендера почалася після того, як він продемонстрував свої здібності з запам'ятовування цифр у Львові в Палаці учнівської молоді. Тільки тепер виявилося, що унікальність Слюсарчука — це міф, який йому допомагали творити поки що невідомі покровителі. Швидше за все, не обійшлося без застосування сучасних технічних засобів.

Але з кого питати? Власник львівського приватного медзакладу «Богдан», який допомагав Слюсарчуку створювати «доктора Пі», вже відійшов у кращий світ. Саме з його допомогою шахрай вийшов на всеукраїнську арену, про нього написали всі українські ЗМІ. Після «рекорду України» будь-яку інформацію про Слюсарчука вже сприймали за чисту монету.

Другим інформаційним приводом згадати про його персону став факт пограбування кімнати «генія» в студентському гуртожитку «Львівської політехніки». «Я підійшов дуже близько до лікування людей від алкоголізму та наркоманії, але всі мої наукові праці викрали», — бідкався тоді Слюсарчук.

Андрій Слюсарчук демонструє здібності гіпнотизера під час торішньої виставки в Києві.

Фото Володимира ГОНТАРА (УНІАН).

Виходив сухим із води

Першу кримінальну справу проти нього порушили ще в 1996 році за шахрайство, але чомусь до суду не довели. Потім були інші справи, проте покровителі завжди допомагали шахраю вийти сухим із води.

Хоч що говорили б нині про Слюсарчука, його унікальні здібності впливати на людей ніхто не ставить під сумнів. Це справді злий геній, який з дипломом профтехучилища ледь не очолив створений попереднім Президентом Інститут мозку.

Навіть його зовнішній вигляд говорив про те, що в Андрія Слюсарчука проблеми із психічним здоров'ям. Мабуть, тому всі поблажливо дозволяли вихованцю інтернату влаштовувати свої шоу. Слюсарчук ще з часів ПТУ частенько бігав з дипломатом, в якому лежав білий халат і фонендоскоп, — грався в лікаря. З роками ігри ставали серйознішими. За лікування в «професора» довірливі пацієнти платили тисячі доларів...

Богдан КУШНІР.

Львів.

Споживачі, увага: нас обманюють

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Витрачають заповітні 1,7 млн. гривень, зокрема, і на перевірку чи не найуживаніших продуктів. Далі, кажуть, від їхнього пильного ока не сховається ніхто: черга дійде і до виробників побутової техніки, і навіть до нафтопереробників. Щоквартально обіцяють звітувати перед українцями про проведену роботу. І поіменно називати всіх виробників, які проштрафляться. На власному сайті для цього навіть спеціальний розділ створили — «Скринька споживача». Тепер тут розміщуватиметься детальна інформація про проведені дослідження із зазначенням повної назви продукту, виробника, номера партії і, звичайно ж, із переліком «невідповідності вимогам».

Зважаючи на певні юридичні нюанси, ми писати назви торговельних марок-порушників не беремось. Та той факт, що однакові «відхилення» виявляються у різних виробників, дає право говорити про наявність певних тенденцій.

Отож виробники молочної продукції найбільше грішать використанням рослинних жирів. Їх удосталь виявили у вершковому маслі, твердих сирах та згущеному молоці. В сметані «шкутильгає» жирність. Як правило, фактичний показник на два відсотки нижчий від заявленого на упаковці. Учитися на помилках, схоже, не хочуть виробники курей-гриль. Фахівці Держспоживінспекції знову перевірили цих «крилатих», і знову виявили мезофільні аеробні та факультативно-анаеробні мікроорганізми й бактерії групи кишкової палички. А виробники м'ясної продукції продають... воду. В перевірених ковбасах (як варених, так і напівкопчених), сардельках та сосисках завищено масову частку вологи.

Тим часом у Держспоживінспекції запевняють: виявлені відхилення не означають, що продукція є небезпечною. Та продавати її — значить, обдурювати покупців. Адже якщо продукт виготовлено з дешевшої сировини, то й кінцевий товар має коштувати менше. А в нас висока вартість товару ще не запорука його якості.

На жаль, якщо у вас удома немає власної лабораторії, дізнатися, що саме ви їсте, досить складно. Розрізнити на око, чи є у вершковому маслі рослинний жир, без екстрасенсорики не вийде. А між собою господині діляться власними рецептами перевірки якості продуктів. Тестувати масло радять так: у прозору склянку з гарячою водою додати ложечку купленого масла й мішати до повного розчинення. Якщо після цього на стінках та на дні утворився осад, мовляв, іспит завалено. Щоби перевірити твердий сир, радять його шматочок залишити на кілька годин за кімнатної температури. Якщо він «спітнів» — це, буцімто, не сир, а сирний продукт. Щоправда, наскільки ці методи є точні — не відомо.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Зима очікується нехолодна

В Українському гідрометеоцентрі нині ще не можуть точно спрогнозувати усі примхи цьогорічної зими, оскільки на даному етапі такі розрахунки зробити неможливо. За словами начальника відділу метеорологічних прогнозів Укргідрометеоцентру Людмили Савченко, українська зима буде в межах норми. А це — температура 3—8 градусів морозу. Проте можливі періоди істотних знижень температури, снігопади і мінливість погоди, **передає УНН.**

— Зима повинна нас налаштовувати на те, що будуть досить суттєві похолодання, — каже Людмила Савченко.

Начальник Укргідрометеоцентру Микола Куйбіда додав, що взимку очікується велика кількість небезпечних явищ, пов'язаних із заметами, хуртовинами і ожеледицями. Ймовірність низьких температур взимку мала, але надзвичайно висока ймовірність мінливості погодних умов, — сказав він.

ФОТОФАКТ

Снігоприбиральна техніка міст і районів Дніпропетровщини до зими готова. У цьому запевнили на обласній виїзній нараді, де таку техніку й продемонстрували.

Фото Миколи М'ЯКШИКОВА (Укрінформ).

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

У Дніпропетровську вибирають гімн

Цього разу йдеться про гімн області, оскільки в самого обласного центру він є, щоправда, неофіційний — «Днепропетровск, мой дом родной!..» у виконанні земляка Йосипа Кобзона.

А конкурс на обласний гімн було оголошено давно. Днями комісія розкрила урну з піснями-претендентами. Їх виявилося 27. Тепер вона має їх прослухати та визначити кращу. Пісня-переможець уперше пролунає 27 лютого, у день 80-річчя регіону, у виконанні артистів Дніпропетровського академічного театру опери та балету. Щоб конкурс був неупередженим, процедуру відбору розробили таку: в одному конверті — тільки диск, ноти й текст, а координати автора — в іншому. Поєднують конверти гасло або назва пісні. Авторам музики та слів гімну заплатять по 10 тисяч гривень.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.

Переробники виходять із «тіні»

Три чверті переробних підприємств області відмовилися від застосування тіньових схем мінімізації сплати податків. Таку статистику наводять податківці. В результаті їх пильного контролю переробникам було донараховано дев'ять мільйонів гривень. Тільки одному з приватних підприємств, яке займається переробкою молока та виробництвом сиру, довелося сплатити п'ять мільйонів гривень.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

ЦИФРА

6,353 мільярда доларів

вивів український бізнес в офшори Кіпру. Дані оприлюднила Державна служба статистики України. При цьому зазначимо, що Кіпр водночас є і найбільшим іноземним інвестором української економіки: від початку року його інвестиції досягли 12,089 млрд. дол. і становлять 24,9% від усього обсягу.

Соціальні аптеки відкриють для селян

Рівненщина — один із чотирьох регіонів України, де реалізовуватимуть пілотний проект з відкриття соціальних аптек у селах. Тут буде весь необхідний асортимент ліків, до того ж за доступними цінами. Компенсацією фармацевтам за помірну вартість медпрепаратів можуть бути нульові ставки податків і мінімальна оренда за державне чи комунальне майно, каже заступник голови Рівненської ОДА Світлана Сад. Вона доручила профільним заступникам голів райдержадміністрацій підшукати приміщення у найбільших селах та запропонувати площі приватним партнерам на пільгових умовах. Домовленості про співпрацю буде прописано в договорах державно-приватного партнерства. Нині на Рівненщині 443 аптечні заклади, із них менш як сотня — в селах.

Олександра ЮРКОВА.

Заручників СНІДу стає більше

За десять місяців цього року на Тернопільщині зареєстровано 115 ВІЛ-інфікованих осіб. Починаючи з 1987-го року, відколи в області почали фіксувати випадки цієї хвороби, всього їх виявили близько 1,5 тисячі. Нині на карті області немає жодного «вільного» від «чуми ХХ сторіччя» району, хоч донедавна такі були. Від ВІЛ-інфікованих матерів цього року народилося 15 діток, їх кількість також зросла. Тим часом фахівці попереджають: реальна кількість ВІЛ-носіїв у 10—20 разів більша за офіційну цифру.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Шахраю з дипломом швейного ПТУ присвоїли державну премію України в номінації «наукові досягнення»

Чорнобильці розпочали голодовку у приміщенні Пенсійного фонду

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Президент говорив про те, що народ втратив страх, але це не так, — приєднується до розмови чорнобилець Володимир Деркач. — У 1986-му я захищав свою землю, свою країну і свою сім'ю. І зараз теж захищаю свою родину і країну від цієї банди».

Учасники акції поскаржилися на протидію співробітників обласного управління Пенсійного фонду, які зачинили у приміщенні всі туалети. Час від часу комусь із присутніх ставало зле. Близько першої години ночі основна маса протестувальників роз'їхалася по домівках. У залі залишився 41 голодувальник. На ранок вівторка до будівлі Пенсійного фонду із теплими речами почали прибувати чорнобильці.

«Під час зустрічі із нашими представниками голова обласної державної адміністрації Андрій Шишацький попросив два дні для того, щоб поспілкуватися із керівництвом країни, та пообіцяв сприяння. Адміністрація надає нам намети із підігрівом, машину «швидкої допомоги» і все необхідне для облаштування наметового містечка перед будівлею Пенсійного фонду. Там ми чекатимемо на відповідь із Києва», — заявив голова обласної організації «Чорнобиль-Єдність» Микола Гончаров.

Ліна КУЩ.
Донецьк.

Фото Костянтина ЧЕРГИНСЬКОГО (УНІАН).

Навіть робота не вберігає від бідності

Український ринок праці обліпили злидні. Проте рівень безробіття — один із найнижчих в Європі: 8,9% серед людей працездатного віку. Прогнозують, що безробітних надалі ще поменшає. Однак від бідності це не врятує, попередили фахівці Національної академії наук та Центру Разумкова на прес-конференції у Києві.

За даними провідного експерта Центру Разумкова Павла Розенка, у країнах ЄС рівень безробіття становить у середньому 12—13%. Однак зрозуміло, що зарплати українців та мешканців єврозони порівнювати не варто. Здобута вища освіта не гарантує роботи. А робота не завжди вбереже від бідності. На думку Павла Розенка, головні причини криються в державній політиці (фахівців апріорі сприймають як дешеву робочу силу) та «затіненій» економіці.

— Найбільш жадібний роботодавець — держава, — констатує спеціаліст. — Середня зарплатня в Україні — на рівні 2700 грн. При цьому, наприклад, працівники сфери освіти отримують близько 2100 грн., охорони здоров'я і соціальних послуг — 1700 грн. Заборгованість уряду у зарплатах становить 1 млрд. 200 млн. гривень. Президент дає доручення ці гроші повернути, та уряд їх не виконує.

Ризик сповзти за межу бідності зростає, коли на світ з'являється немовля. За даними Держкомстату, 26% українських родин із однією дитиною бідують. Серед сімей із двома дітьми таких уже 39%. Хто ж наважився народити чотирьох і більше, у 70% випадків живе дуже скрутно.

Разюча різниця залежить і від того, де ви живете. Серед незаможних і бідних удвічі більше селян, ніж городян. Власне господарство може не тільки прогодувати, а й обтяжити. Через цю економічну діяльність селянам важче отримати статус безробітних, реєструватися в центрах зайнятості й отримувати грошову допомогу, зауважує провідний науковий співробітник Інституту демографії та соціальних досліджень НАНУ Лідія Ткаченко. Спеціалістка вважає, що до державних центрів зайнятості переважно звертаються люди без «зв'язків», менш упевнені в собі. Павло Розенко додає: мета офіційних безробітних — не пошук місця, а щомісячні гроші. Адже більшість знаходить роботу через знайомих або просто відпочиває від попередньої. Вакансії, що пропонують центри, фахівці оцінюють скептично. Мовляв, часто-густо це неконкурентоспроможні робочі місця зі знову-таки низькими зарплатами.

Аніта ГРАБСЬКА.

ФОТОФАКТ

Досить своєрідно вирішив передати свою заяву на одержання законних 10 соток землі в міськраду один з одеситів. Чоловік для цього вдягнув костюм антигероя «Зоряних воєн» Дарта Вейдера.

Фото Олександра ГІМАНОВА (УНІАН).

Місто змінить свій вигляд

У недалекому майбутньому Запоріжжя має намір осучаснити. За порівняно невеликі гроші це робитиме чеська архітектурна компанія. За словами міського голови Олександра Сіна, свій перший — пробний — проект зі зміни ландшафту вона взагалі розробить безплатно. І якщо він виявиться вдалим, то співробітництво триватиме.

«Суть проекту така: береться окрема місцевість, скажімо, частина вулиці, фахівці вивчають її й вирішують, що і як саме треба впорядкувати. Так, наприклад, чеські архітектори за 10 тисяч євро зуміли перетворити землі навколо покинутого озера на мальовничу місцевість для відпочинку», — пояснив Олександр Сін.

Віктор ПЕСИГОЛОВЕЦЬ.

Відкрився «АвтоДорЕкспо 2011»

Вчора в Києві відкрився міжнародний Форум «АвтоДорЕкспо 2011» — головна виставкова подія автодорожньої галузі України. Про це УНІАН повідомили організатори форуму — Державна служба автомобільних доріг "Укравтодор" і виставкова компанія "АККО Інтернешнл".

В експозиції на "АвтоДорЕкспо" представлені новітні розробки в галузі технологій і устаткування для будівництва, ремонту, обслуговування доріг, мостів і тунелів, інженерно-технічне устаткування тощо.

Цього року у виставці беруть участь більш як 100 експонентів з різних країн.

Кожну третю людину з інвалідністю працевлаштували

В області службою зайнятості з початку року працевлаштовано кожного третього інваліда — загалом 425 людей, які звернулися сюди по допомогу. Шляхом надання дотації роботодавцям за рахунок коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття працевлаштовано 54 особи з обмеженими фізичними можливостями. Ще 22 інваліди отримали одноразову допомогу у зв'язку з безробіттям для організації підприємницької діяльності, 139 — брали участь в оплачуваних громадських роботах, 172 — за направленнями центрів зайнятості пройшли професійну підготовку, перепідготовку та підвищення кваліфікації.

На Рівненщині в рамках проекту ПР ООН, МОМ та Державного центру зайнятості «Соціальна інтеграція людей з інвалідністю шляхом забезпечення доступу до зайнятості» триває апробація моделі працевлаштування таких осіб. Експеримент проходить у Дубенському, Костопільському і Сарненському районах.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненщина.

ФОТОФАКТ

У рамках фестивалю, присвяченого 20-річчю ратифікації Україною Конвенції ООН про права дитини, пекар Вадим Росоха провів кулінарний майстер-клас для школярів.

Фото Олександра СИНИЦІ (УНІАН).

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...іванофранківці не платять за газ

За словами заступника івано-франківського міського голови Миколи Саєвича, у місті — критична ситуація з оплатою населенням тепла. «На сьогодні в Івано-Франківську спалено газу на 10 млн. грн., а надійшло тільки 2 млн. грн.», — повідомив посадовець. На селекторній нараді, яку днями проводив міністр регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України Анатолій Близнюк, йшлося про можливе зниження лімітів на газ. Його містам постачатимуть у тому обсязі, який було оплачено у попередньому місяці. У зв'язку з цим мешканців міста просять терміново ліквідувати заборгованість за газ.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківськ.

...на трамваї, як у таксі

З 15 листопада проїзд у трамваях і тролейбусах Дніпропетровська коштує півтори гривні. Донедавна такою була ціна у міських маршрутках. Нерадісну новину напередодні повідомив директор департаменту транспорту та зв'язку Дніпропетровської міської ради Валентин Мовчан. Відповідне рішення ухвалив виконавчий комітет. Зростання тарифу пояснюють подорожчанням електроенергії для міського електротранспорту. За рахунок підвищення тарифу на проїзд, стверджують у департаменті, тепер можна буде збільшити заробітну плату водіям і кондукторам, а також більше коштів спрямувати на розвиток мережі електротранспорту. На сьогодні реальний розрахунковий тариф на проїзд у міському електротранспорті Дніпропетровська становить 2,68 гривні. «Водночас ми розуміємо, що електротранспорт — це соціальний вид транспорту, тому для більшості пасажирів така ціна занадто висока», — сказав Валентин Мовчан. Спеціалісти, звичайно, розуміють, що підвищення цін на електротранспорті означає автоматичне зростання їх у міських маршрутках і на міжміському сполученні.

Вл. інф.

...трактор проти... електроопори

У селі Забороль Луцького району під час оранки тракторист збив шеститонну бетонну опору повітряної електролінії. Без струму на 40 хвилин залишилася частина населених пунктів сусіднього Локачинського району. На щастя, тракторист під час аварії не постраждав. А от ПАТ «Волиньобленерго» завдано збитків на 33 тисячі гривень. Їх доведеться відшкодовувати сільськогосподарському виробничому кооперативу «Урожай», в якому працює механізатор-невдаха.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

...ювіляр отримав «вай-фай»

Один із найстаріших навчальних закладів області — Кіровоградський державний педагогічний університет ім. Володимира Винниченка — відзначив 90-річчя. До ювілею вітальні листи викладацькому колективу надіслали Президент України Віктор Янукович і очільники місцевої влади. До речі, випускниками закладу є чи не половина керівників області і більшість працівників облдержадміністрації.

— Наш заклад відомий як провідний центр науково-дослідницької та освітньої роботи, має давні традиції і постійно впроваджує новаторські підходи у викладацький та науковій роботі, — наголосив голова облдержадміністрації Сергій Ларін під час урочистостей в обласній філармонії.

За досягнення у викладацькій та науковій роботі відзначено багатьох викладачів. Університету ж у подарунок дісталася сучасна система безпроводного доступу до Інтернету (Wi-Fi).

Лариса РОМАНЮК.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 215 (5215)
СЕРЕДА, 16 ЛИСТОПАДА 2011

У рамках відкритих слухань у справі терориста Андерса Берінга Брейвіка, що відбулися в окружному суді Осло, підсудний відмовився визнати себе винним (*«РосБалт»*)

Дія Закону «Про захист прав споживачів» поширюється на споживачів кредитних послуг не лише на стадії укладання договору, а й на стадії його виконання, тому клієнт банку зможе оскаржувати підвищення кредитних ставок через суд. Такого висновку дійшов Конституційний Суд України (*ТСН*)

Беззахисних виселяють... люди в мундирах

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Останніми роками кількість знедолених і покинутих «батьківською» владою напризволяще зростає немов на дріжджах. Підтверджує сказане редакційна пошта «Голосу України», яка переповнена слізьми пересічних українців. Одна з таких Лідія Матяш та її родина із Сум, викинуті в розпал лютневих морозів на вулицю представниками правоохоронних структур — міліції і прокуратури.

Радість, спотворена байдужістю

У Сумському житлово-будівельному кооперативі «Тополь» вона проживала у двокімнатній квартирі 33 роки. А родина, як у того Омелька: окрім неї, двоє дорослих дітей різної статі і стільки ж онуків. Тож згідно зі статтею 142 ЖК України член ЖБК, який потребує поліпшення житлових умов, має переважне право на отримання вивільненої у кооперативі квартири. Така можливість з'явилась п'ять років тому — після смерті сусідки Раїси Теленкової. Виконком Сумської міськради дублює рішення загальних зборів членів кооперативу «Тополь» і 04.10.2006 року видає Лідії Матяш на руки ордер за №3791 на вселення у вивільнену квартиру, в яку вона і переїжджає з 25-річним сином. І ні слухом, ні духом не відає, що попереду на неї чекають чорні дні...

Грім прогримів десь за рік після входин: саме тоді на світ з'являється заповіт, датований 2003 роком, згідно з яким померла все належне їй майно буцімто заповідає колишньому квартиранту Дмитру Леонову. Останній на підставі цього заповіту в липні 2007-го отримує свідоцтво на спадщину, до якої входить і квартира. Починається чотирирічна судова тяганина: сторони відстоюють своє право на житло, в якому весь цей час проживає сім'я Матяшів.

Однак «спадкоємцю» раптом «засвербіло», і він з відкритим забралом йде в атаку. Але не сам.

На роль тарана він визначив Василя Вороніна, якого офіційно наділив правом представляти його інтереси під час «продажу квартири». «Продавець», без судового рішення на виселення сім'ї Матяш, нічтоже сумняшеся вирішує силоміць експропріювати спірну оселю. Тож для надання акції видимої законності 15 лютого нинішнього року бере в «підпасичі» дільничного інспектора капітана міліції В'ячеслава Віткалова, а той прихоплює «зброєносцями» співробітників патрульно-постової служби двох Романів — Мілку та Симоненка (всі троє з Ковпаківського райвідділу міліції) на додачу з працівником прокуратури Андронніком Алахвердяном. Лідія Матяш у своєму листі до редакції описувала ці події так. Угледівши зайд у міліцейській і прокурорській формі, які за її відсутності вовтузилися з квартирним замком, вона зажадала, щоб вони надали рішення суду про її виселення. Замість судової ухвали браві пепесники, за її словами, за командою ватажка-капітана схопили жінку за обидві руки й тримали, доки інші на її очах «викорчовували» з м'ясом старий замок на вхідних дверях.

— Після його заміни на новий здоровані мене «легенько» відшпурнули на сходи і закрили перед носом двері, — розповідає Лідія Тихонівна, — не дозволивши взяти ні документів, ні грошей.

Речі, розповідала жінка, почали викидати з балкона окупованої квартири на третьому поверсі просто у сніг лише наступного ранку. Меблі також винесли на сніг і зловтішно помахали рукою, мовляв, шукай правди, де хочеш, вона їсти не просить.

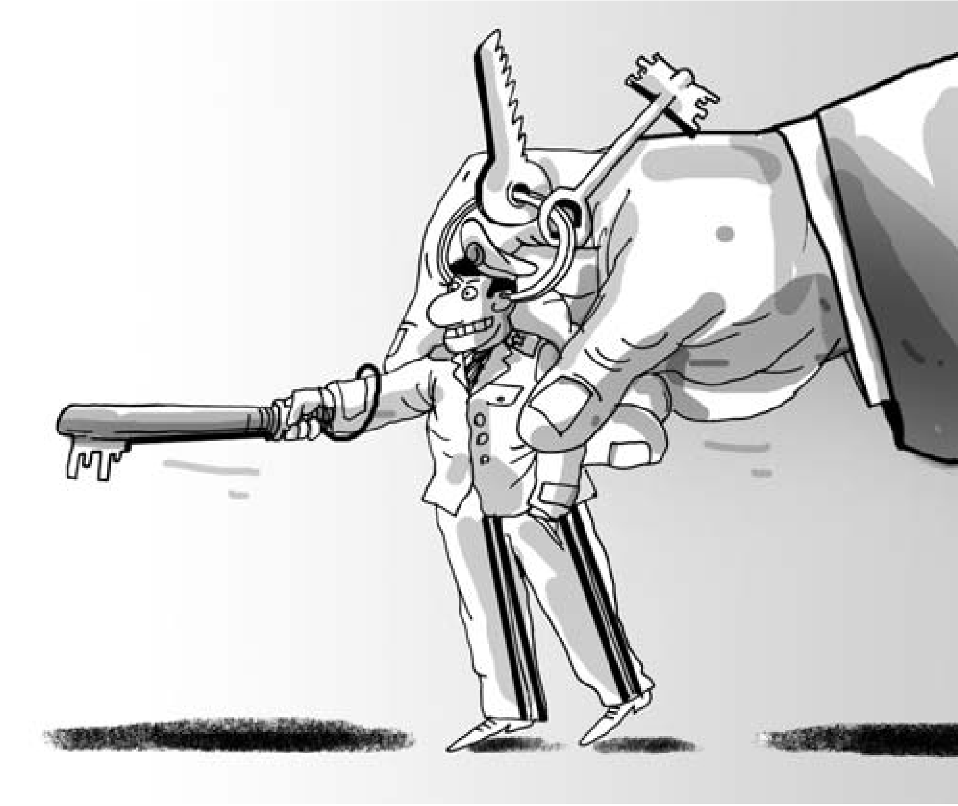
«Хоробрим» прокурорам навіть Генпрокуратура не указ

Сваволля дике і розгнуздане тим страшніше, що скоєне так званими вартовими правопорядку.

— У цьому випадку правоохоронці виступали в ролі звичайних рейдерів, і не думаю, що за «красиві очі» пана Леонова, — коментує ситуацію захисник Лідії Матяш адвокат Юрій Дяченко. — Мою гіпотезу опосередковано підтверджує ціла низка документів.

І справді. Взяти хоча б заповіт покійної, виконаний у двох екземплярах. І хоча підписи на обох різняться один від одного, мов свиня від коня, експерти Харківського інституту судової експертизи імені Бокаріуса «встановили», що обидва підписи поставила одна особа — Раїса Теленкова. З огляду на цей **«епохальний висновок»**, Ковпаківський районний суд міста Суми категорично відхиляє клопотання захисника Л. Матяш про проведення незалежної експертизи.

— Великий сумнів викликає й дублікат свідоцтва «Про власність» виданий міським БТІ у 1992 році, — продовжує Юрій Дяченко. — Оригінал, як ви здогадуєтесь, корова язиком злизала, а інших документів, які б підтверджували юридично-правову достеменність цього папірця, в природі не існує. Утім, суддя Ковпаківського райсуду Андрій Алфьоров визнав це «суто технічною помилкою». Не побачив він суперечностей і у свідченнях свідків: один з яких стверджував, що заповідач особисто приходила до нотаріуса для складення заповіту, інший свідчив, що привозив її до нотаріуса на власному автомобілі цілою і неушкодженою.

Принижена і зневажена правоохоронцями Лідія Матяш не заспокоюється і знову подає скаргу до суду. Суд знову ставить запопадливого прокурора на місце.

З огляду на перелічені вище «ляпи» та підозрілу нестиковку в інших документах, які мають безпосередній стосунок до цього досить дивного заповіту, Лідія Матяш звертається до прокурора Сумської області Сергія Ленського із заявою про порушення кримінальної справи стосовно «експропріаторів» — трьох співробітників Ковпаківського райвідділу міліції Віткалова, Мілки, Симоненка та працівника прокуратури Алахвердяна за незаконне позбавлення її житла. У прокуратурі заяву потерпілої маринують і... відмовляють у порушенні кримінальної справи. Та Зарічний районний суд міста Суми під головуванням Ольги Собини скасовує постанову старшого прокурора відділу нагляду за розслідуванням кримінальних справ слідчими органами прокуратури Сумської області Андрія Шерстюка від 04.03.20011 року «в частині відмови в порушенні кримінальної справи стосовно...» й ухвалює постанову відправити матеріали про відмову для додаткової перевірки.

Та, як відомо, в Україні багатьом прокурорам, у тому числі й вищеназваному, навіть судові ухвали та рішення «до лампочки». І тоді згорьована Матяш відправляє скаргу на дії, а точніше, на бездіяльність Шерстюка до Генеральної прокуратури України. Невдовзі звідти надходить відповідь за підписом старшого прокурора Другого наглядового відділу Головного слідчого управління Генпрокуратури України М. Дебольського, який також скасовує повторну постанову А. Шерстюка вже від 27.05.20011 року і відправляє матеріали для організації додаткової перевірки до прокуратури Сумської області.

— Однак пан Шерстюк чи то надміру загордився, чи так перевтілився в роль «захисника мундира», — коментує ситуацію Юрій Дяченко, — що знехтував і розпорядження столичного начальства, він 08.07.20011 року втретє відмовив у порушенні кримінальної справи стосовно В. Вороніна і трьох мундирних міліціонерів (співробітник прокуратори Алахвердян, аби від гріха подалі, вже на той час з доброї волі «злиняв» звідти за власним бажанням).

Та принижена і зневажена правоохоронцями Лідія Матяш не заспокоюється і знову подає скаргу до суду на постанову А. Шерстюка. Суд, тепер уже під головуванням Ірини Клімашевської, знову ставить запопадливого прокурора на місце: скасовує його третю постанову про відмову в порушенні кримінальної справи.

Дехто з читачів з подивом запитає: чи тільки прокурорського світла у віконці? Владних «вікон» у Сумах, справді, багато, та, схоже, абсолютна більшість із них замість давати — лише поглинають світло і тепло. Міський голова Сум Геннадій Мінаєв, в якого Лідія Матяш була на особистому прийому, відвідувачці просто в очі заявив: мовляв, жінко, проти вас скоєно злочин.

— Після цих слів кволо розвів рукам і «благословив» мене на «праведний бій» зі злочинцями, — витирає сльози Лідія Тихонівна.

На відміну від Мінаєва, голова Сумської обласної держадміністрації Юрій Чмирь ще на початку вересня пообіцяв відвідувачці «розкрутити справу і допомогти у вирішенні її житлового питання». Бідна жінка було повірила цим запевненням, і даремно.

Чому Юрій Павлович не дотримав свого слова? Можливо, в гонитві за розв'язанням «глобальних питань підвищення соціально-економічних параметрів життя населення регіону» йому ніколи займатися проблемами пересічної людини або, що вірогідніше, понадіявся на підлеглих, а ті причепили до скарги Лідії Матяш здоровенну каменюку та й шубовснули в найглибшу ковбаню. Нехай, мовляв, чекає, доки випливе звідти...

Однак повернімось до головного «героя» цієї історії — старшого прокурора відділу Андрія Шерстюка, який за бажання вже давно міг би розставити всі крапки над «і».

— Чому ж він тоді так зухвало відбрикується? — запитую в Юрія Дяченка. — Від останньої судової постанови збігло три місяці, а пан прокурор ні кує, ні меле і у вус не дує...

— Зважте, не хоче «молоти» навіть після оголошення службової догани В. Віткалову. Не думаю, що з недомислу чи через власну некомпетентність. Керується, схоже, більш прагматичними підставами. Переконаний, уперто відмовляє в порушенні кримінальної справи проти чотирьох «експропріаторів» не лише заради збереження «честі» їхніх мундирів... Відкриття справи за нашою заявою одразу з'ясувало б головний момент істини: заповіт справжній чи сфальшований. Адже лише суд за вимогою слідчого може відправити заповіти на незалежну почеркознавчу експертизу. Гадаю, саме цього найбільше бояться не лише Шерстюк та «підзахисні». Та всім відомо, що в голоблі два кінця...

Адвокат Дяченко звернувся до Генерального прокурора України Віктора Пшонки із заявою про порушення кримінальної справи стосовно старшого прокурора відділу нагляду за розслідуванням кримінальних справ слідчими органами прокуратури Сумської області Андрія Шерстюка на розсуд Генпрокурора: чи то за фактом халатності, чи то за фактом зловживання службовим становищем.

Сподіватимемося, що керівництво Генпрокуратури дасть належну оцінку підлеглим, які граються із Законом.

«Естафета безправ'я» продовжується...

Є підозра — не з ініціативи її рядових працівників. Не знаю, чи у прокурора Шерстюка нігілістичний запал закінчився, але, швидше за все, йому набридло бути цапом відбувайлом у чиїйсь грі. Тож нещодавно на справу Лідії Матяш «посадили» його колегу Сергія Шелудякова. Не інакше як для «освоєння» навичок «відфутболювання». Мої слова підтверджує четверта(!) постанова про відмову в порушенні кримінальної справи... стосовно В. Вороніна і «примкнулих» до нього В. Віткалова, Р. Мілки та Р. Симоненка, як ви здогадалися, «...за відсутністю в їхніх діях складу злочину...». Мимоволі закрадається думка про заміну одного «стрілочника» іншим.

А відтак без втручання Генпрокуратури України і надання нею правової оцінки діям сумських «вартових» Закону, Юріїв день для родини Матяш навряд чи колись настане...

Зрештою, жевріє надія, що після ознайомлення з цією публікацією голова Сумської облдержадміністрації Юрій Чмирь також згадає про свою обіцянку й предметно займеться виховною роботою з підлеглими, яким він доручив розв'язання проблеми бездомної родини Лідії Матяш...

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

«Щоб урятуватися самому, потрібно рятувати людство»

ПРОБЛЕМА

Цей вислів Бернарда Шоу став життєвим кредо молодих мешканців Горлівки Олега Галактіонова та Сергія Полєхіна. За плечима наших співрозмовників — особисті драми та особистий досвід подолання згубних звичок. Сьогодні Олег та Сергій керують благодійною організацією «Клуб «Твій вибір», яка надає допомогу наркозалежним. Про деякі особливості цієї роботи ми і розпитали у громадських активістів.

Шанс вибратися з полону

Сергій Полєхін вважає, що можливість відмовитися від наркотиків назавжди має кожен наркозалежний. Інша справа — не завжди люди йдуть до мети з усією рішучістю.

«Це досить болісно, не у кожного вистачає наполегливості пройти до кінця, — зазначає Сергій, який є виконавчим директором благодійної організації «Клуб «Твій вибір». — Існує програма «12 кроків анонімних наркоманів» — мудра, духовна програма, якої потрібно постійно дотримуватися. Шукати причини у собі, аналізувати, звертатися за допомогою».

Днями до благодійної організації зателефонувала молода жінка, яка нещодавно ледь не загинула від наркотиків. Вона наважилася пройти всю програму відмови від «зілля». Допомагають їй громадські активісти та психолог. Життя підопічної змінилося, у неї — дружна родина, разом із чоловіком виховують дитину, чекають на другу.

«Варто пам'ятати, що, на жаль, наркозалежність залишається у людини назавжди, — додає Сергій Полєхін. — Лише дисципліна, відповідальність, знання способів подолання залежності, пильне та регулярне виконання їх дають можливість жити і радіти життю».

Два роки тому в штаті благодійної організації нараховувалися 13 осіб. Зараз залишилися шестеро: виконавчий директор, головний бухгалтер, документатор, соціальний працівник, юрист та тренер, він же — голова правління організації Олег Галактіонов. Головними донорами організації свого часу були міжнародні фонди. Так склалося, що вітчизняні підприємці не дуже охоче жертвують на вирішення проблем наркозалежних чи засуджених, хворих на ВІЛ-СНІД. Допомагають друзі та рідні членів організації: хтось двері для офісу зварив, хтось крісло приніс, хтось — стіл та диван. Незважаючи на постійні труднощі із фінансуванням, активісти організації будують нові плани та розширюють контакти. Серед підопічних — наркозалежні особи, люди, які живуть із ВІЛ-СНІД, та ув'язнені.

Потрібен центр для бездомних

За юридичними консультаціями до громадської організації часто звертаються колишні ув'язнені. Дехто за порадою приходить вдруге, втретє. «Інша справа, що у більшості цих людей такі проблеми, що юрист їх навряд чи вирішить, — пояснює Олег Галактіонов. — Найважча з проблем — житло. Тому, хто не має дому, неможливо зареєструватися, офіційно працевлаштуватися. На облік до центру зайнятості також не поставлять. Проблематично цій людині і пройти курс лікування».

Колишні ув'язнені приходять із горою проблем: немає паспорту, втрачене свідоцтво про народження, прострочена довідка про звільнення, ще й кредит якийсь спливає... Трапляється, по допомогу людина звертається надто пізно.

Конкретний приклад: без реєстрації чоловік працював нелегально — вантажником. Отримав каліцтво на роботі, потрапив до лікарні. Після завершення лікування пацієнта виписали. Родичів немає, жити немає де, паспорта немає. Замкнене коло. «Ми зверталися до виконкому із приводу оформлення пенсії з інвалідності, — розповідає керівник благодійної організації. — Але без паспорта і прописки як її призначать? На прохання нашого підопічного розшукали його далеких знайомих. Добре, що ті відгукнулися, приїхали та забрали бідолаху».

На думку співрозмовника, в місті потрібно відкрити центр тимчасової реєстрації та ночівлі. «На периферії достатньо порожніх будівель, які можна трохи підремонтувати, щоб там хоча би плюсова температура була, — вважає Олег. — У таких центрах люди могли б вимитися, отримати первинну медичну допомогу, адже більшість із них хворі на туберкульоз. На мою думку, у складі обслуговуючого персоналу такого центру обов'язково повинні бути медпрацівники та психологи».

Про роботу організації «Клуб «Твій вибір» позитивно відгукнулися заступник начальника з виховної та психологічної роботи Мічурінської виправної колонії № 57 Олег Гулевич, психолог колонії Володимир Насонов, головний лікар Горлівського наркодиспансеру Олександр Кобець. За словами співрозмовників, активісти благодійної організації — наполегливі та ініціативні. А їхня робота позитивно позначається на поведінці наркозалежних, людей, які живуть із ВІЛ-СНІД, та засуджених.

Тепер благодійна організація працює одразу із трьома донорами — Міжнародним благодійним фондом «Міжнародний Альянс із ВІЛ/СНІД в Україні», Міжнародним фондом «Відродження» та Програмою розвитку ООН. Наприклад, у виправній колонії активісти організації набрали 15 волонтерів — по одному на загін. Познайомили добровільних помічників із методами профілактики розповсюдження ВІЛ та туберкульозу, безпечного ін'єкційного вживання наркотиків, із особливостями лікування ВІЛ/СНІД. Після дванадцяти серйозних тренінгів учасники стали консультувати інших ув'язнених. У зручний час та у зручній формі волонтери доносять інформацію про те, як уникнути зараження. Адже доступність дезінфікуючих препаратів, чистих шприців та одноразових станків для гоління за гратами низька. Тому активісти розповідають товаришам по ув'язненню, як обробляти станки для гоління, щоб не підхопити вірус від сусіда, які зміни відбуваються в організмі наркомана і де можна отримати допомогу після звільнення.

Волонтери виправної колонії № 57 під час зустрічі із представниками «Клубу «Твій вибір».

Залежність від аптечних наркотиків подолати дуже важко

Суперечливим питанням для нашого суспільства залишається проблема зменшення шкоди від уживання наркотиків. Програма, за якою працюють у «Клубі «Твій вибір», передбачає просвітницьку роботу та практичну допомогу. Активісти кажуть: якщо наркоман зможе прожити довше, у нього може сформуватися бажання покінчити із уживанням «зілля».

«Ледь не в кожній аптеці можна придбати певні таблетки, вартістю 20—25 гривень за упаковку. Людина ковтає дві-три упаковки — і стан її свідомості дуже сильно змінюється. Сильно змінюється, — констатує Сергій Полєхін. — А побічна дія просто колосальна. Раніше, у 90-ті роки, коли основними наркотиками були опій та коноплі, наркозалежні жили довше. На сучасних аптечних стимуляторах та галюциногенах — від трьох до п'яти років. Рідко, коли сім. Руйнують організм вони дуже швидко. Кому це вигідно? Фармвиробникам, аптекам чи тим, хто їх прикриває».

Важливий момент: для лікування опійної залежності існують ефективні програми зниження шкоди, програми реабілітації та програма замісної підтримуючої терапії. А от від сучасних фармацевтичних наркотиків нічого такого не існує, каже співрозмовник. «Такі речовини дуже швидко вбивають людину. Як правило, уже після невеликого періоду вживання виникає так звана токсична енцефалопатія: у людини порушується навіть розуміння, як повернути у потрібний бік, зникає розбірлива осмислена мова. Ті, хто досягає ейфорії за допомогою фармпрепаратів, не знає про наслідки. І важливо дати ці знання їм та тим, хто обходиться без «коліс».»

Замісна підтримуюча терапія проводиться в умовах стаціонару. Замість щоденних триразових ін'єкцій, які обходяться наркоману приблизно в 700 гривень, пацієнту пропонують пероральне вживання таблеток чи сиропу. Такі препарати діють протягом 36 годин, при цьому не потрібно користуватися шприцами, а отже, збільшувати ризик зараження ВІЛ. Дози ретельно розраховуються у відповідності із комплекцією та фізичним станом людини. Проте для ефективної роботи такої програми потрібен постійний супровід наркозалежного.

«Приміром, потрапила людина в аварію і опинилася у травматології, — пояснює Сергій. — Якщо вона не продовжуватиме там замісну терапію, ломка не сприятиме швидшому одужанню. Те саме трапляється із тими, кому довелося лягти до стаціонару, приміром, із пневмонією. У нашому місті були випадки, коли наркозалежні, опинившись в екстремальній ситуації, вимушено переривали отримання спеціальних препаратів. І наша робота полягає саме в тому, щоб переконати в необхідності замісної терапії як самих наркоманів, так і посадових осіб, від яких залежить продовження чи переривання такої терапії. Адже зупинка лікування поверне наркомана назад, а значить, знову штовхне його до крадіжок, розбоїв, до злочинного способу життя».

У громадській організації готують проект нормативно-правового документа, який би регламентував передання замісного препарату до всіх лікувальних закладів міста.

Валентина БАРДАР, Ліна КУЩ.

Горлівка Донецької області.

Фото Валентини БАРДАР.

КРИМІНАЛ

Убивцю дитини викрив детектор брехні

Три доби херсонська міліція розшукувала вбивцю школярки. Її загибель зі страхом обговорювали в багатьох родинах — батьки дуже переживали за безпеку власних дочок. Адже 14-літню дівчинку, яка після уроків пішла до репетитора з математики, знайшли напівроздягненою, з розбитою уламком цегли головою серед гаражів у дворі жилої багатоповерхівки по вулиці 40 років Жовтня. «Масла у вогонь» панічних чуток про появу сексуального маніяка підлило й те, що холоднокровне вбивство дитини було скоєно в досить людному місці, так ще й у самісінькому центрі міста — буквально за кілька кроків від будинку обласного Апеляційного суду.

Співробітники карного розшуку перевірили мало не всіх друзів і знайомих Маші, однак всі вони мали алібі, та й не було серед приятелів «домашньої» дівчинки підлітків із кримінальними нахилами. Після цього детективи навідалися до городян, котрі були звільнені після скоєння покарання за злочини на сексуальному ґрунті. У 31-річного вантажника, що тільки два роки тому вийшов з колонії, де він відбував строк за зґвалтування й убивство молодої жінки, алібі теж було, однак воно виявилося фальшивим. Оскільки підозрюваний почав плутатися в показаннях, його перевірили на поліграфі, і апарат «засвідчив», що у відповідях на запитання, де він був і що робив у ніч убивства, чоловік бреше. Ознайомившись із даними перевірки на детекторі брехні, херсонець зрозумів, що його викрили. Він зізнався в скоєнні злочину й розповів, що рюкзак з мобільним телефоном забрав у дівчинки лише для імітації пограбування. Її речі він викинув у найближчий сміттєвий контейнер.

Як з'ясувалося, з дев'ятикласницею херсонець познайомився в пасажирському автобусі й запропонував їй зійти на найближчій зупинці та погулятися по парку Ленінського комсомолу — помилуватися деревами в барвистому осінньому вбранні. Дівчинка погодилася, бо увага дорослого чоловіка їй лестила. Але коли «кавалер» став відверто й нав'язливо її домагатися, Маша дала йому відсіч. Розлютившись через її непоступливість, сексуально стурбований попутник убив дівчину ударом цеглини по голові й зник. Убивцю було затримано, він дав показання, а вже наступного дня після розкриття цього злочину цілу групу слідчих, що брали участь в операції, і оперуповноважених карного розшуку було нагороджено знаками МВС «За заслуги у службі» і вагомими преміями — по 2500 гривень.

Навар з мертвих душ

Безробітний житель Голої Пристані замовив якомусь херсонському «умільцю» виготовлення документів про його шлюб і раптову смерть дружини, яка від нього просто пішла. Два фальшиві свідоцтва він надав у районне управління праці та соціального захисту населення. Там не спромоглися толком їх перевірити і визнали відверту «липу» достатньою підставою для нарахування мнимому вдівцеві допомоги на його 15-річну доньку, чия мати була жива-здорова.

Матеріальну допомогу від держави справно перераховували чотири роки(!), поки афера не розкрила прокуратура. Але навіть після цього з незаконно отриманих 15 тисяч бюджетних гривень викритий махінатор добровільно повернув лише тисячу. Суд Голопристанського району Херсонської області визнав його винним у шахрайстві, однак наявність у підсудного на утриманні дочки і тут його врятувала. «Вдівця», який визнав свою провину, навіть не стали брати під варту, засудивши до двох років обмеження волі, та й те із дворічною відстрочкою виконання покарання. «Боржок» перед скарбницею з нього стягуватиме вже Державна виконавча служба.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсон.

На Миколаївщині поблизу с. Доманівка 19-річний водій «Москвича-412» не впорався з керуванням і зіштовхнувся з деревом. Четверо пасажирів віком від 14 до 20 років загинули на місці, *інформує наш власкор Олександра Ментель*

Печерське райуправління ГУ МВС у м. Києві порушило кримінальну справу за фактом умисного пошкодження фірмою «Тригліф» будинку капели Ревуцького і видавництва «А-ба-ба-га-ла-ма-га» по вул. Басейній, 1/2-А, в результаті чого завдано шкоди на понад 153 тис. грн. *(УНІАН)*

Життя у тіні туберкульозу

Чому Херсонщина залишається національним лідером з поширення страшної недуги

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

Рахунок ішов на хвилини

Колись у нас прикладом милосердя було підібрати на вулиці кинуте кошеня чи цуценя, принести його додому, лікувати й годувати. Тепер у херсонців «іспит на милосердя» найчастіше складають не тварини, а люди, котрі помирають прямо посередині дороги або в занедбаних підвалах. Днями такі от жалісливі городяни підібрали на вулиці Херсона жінку, якій було лише 35 років, але вигляд вона мала на всі шістдесят. Жінці вочевидь було зле — вона важко дихала, і ледь розуміла, на якому світі перебуває. У лікарні Дніпровського району міста пацієнтку, схожу на живу тінь, оглянули й рекомендували везти в обласний протитуберкульозний диспансер. Доброзичливці дослухалися поради, однак усі їх старання були марні — у диспансері лікарі вже не змогли нічим допомогти жінці з відкритою, і до того ж запущеною формою туберкульозу. Вона померла через якихось п'ятдесят хвилин, тому що відмовили і серце, і легені.

Край живих тіней

Найстрашніше, що містами і селами Херсонщини таких ось «живих тіней» бродить не десятки, а сотні й навіть тисячі. Область уже десяток років «улаштувалася» на першому місці в Україні й за кількістю хворих, і за числом померлих від туберкульозу. Тільки за минулий рік недуга «поставила хрест» на 182 місцевих жителях, а за неповний нинішній рік — ще на 171. Майже кожний восьмий з них був безхатченком, який махнув рукою і на лікарів, і на лікування, мовляв, скільки вдасться прожити, стільки й проживу. Адже туберкульоз — це смерть «тиха»: людина живе, бадьориться, «запиває» напади кашлю й перепади температури горілкою або «глушить» їх наркотиками, сам не усвідомлюючи, що день за днем наближається його кінець. А потім уже пізно щось робити.

Але така «наплювательська» позиція — це біда не окремо взятого бомжа, а всього суспільства.

Це на взятих у нього «в борг» ногах пересувається наша з вами смерть! І повірте, сказано це не для красного журналістського слова: є відома будь-якому грамотному фтизіатру моторошна арифметика. Відповідно до світового медичного досвіду, перевіреного століттями, один хворий з відкритою формою туберкульозу протягом року може заразити сотню людей. Із цієї сотні в середньому двадцять людей занедужує, і з цих двадцяти помирає кожний п'ятий. Враховуючи, що за відсутності лікування «туберкульозник» має шанс протягнути від двох до п'яти років, нескладно прикинути: неприкаяний бомж забере із собою в могилу ще не менш як 10—50 наших земляків. Вони ще справно ходять на роботу, виховують дітей, лягають із дружинами або чоловіками в ліжко, але ВЖЕ МЕРТВІ — ПРОСТО ЩЕ ПРО ЦЕ НЕ ЗДОГАДУЮТЬСЯ.

Потрібні стимули

— Якщо людина не хоче лікуватися, її не змусиш. Але є прості, які вже довели свою ефективність, стимули, коли медичні процедури «пов'язано» з можливістю одержати які-небудь матеріальні блага. Приміром, з 2008-го по 2010 рік на гроші з міського бюджету херсонським біднякам видавали так звані соціальні пайки, до яких входили масло, тушонка, згущене молоко і гречка. Роздавали їх нужденним безплатно через поліклініки, вимагаючи натомість лише одного — приймати призначені лікарем ліки і вчасно проходити медичні процедури. Дуже шкода, що грошей на пайки в бюджеті на нинішній рік не нашкребли: багато херсонців з їхньою допомогою зберегли здоров'я, — жалкує заступник головного лікаря обласного протитуберкульозного диспансеру Херсона Галина Коваль. — Я упевнена, що цю практику потрібно не тільки відродити, а й поширити. Скажімо, відкрити по області давно обіцяні нічліжки й пункти гарячого харчування, доступ до яких, знову-таки, обумовлювався проходженням обстеження й прийманням призначених лікарем препаратів. Я ще в 2008 році виступала із цією ініціативою на колегії обласного управління охорони здоров'я, але у відповідь почула лише іронічні смішки від чиновників тодішнього складу облдержадміністрації й головних лікарів деяких районних лікарень. А тут треба не сміятися, а плакати: адже ні нічліжок, ні соціальних пайків, ні притулків для бомжів у нас як не було, так і немає. Зате туберкульозу — скільки завгодно!

Ще одним стимулом для приборкання туберкульозної епідемії в Таврії могло би стати перенесення звідси таких розсадників небезпечної хвороби, як дві виправні колонії в Голопристанському районі й у самому обласному центрі, які служать лікарнею й закритим реабілітаційним центром для засуджених «туберкульозників». Хоча б скільки влада і громадські організації зверталися до керівництва пенітенціарного відомства України з проханням перенести ці колонії якщо не за межі області, то хоча б подалі від густонаселеного Херсона, ці звернення залишаються голосом волаючого в пустелі. А колонії, відповідно, «відстійником»: хворі зеки, які вийшли на свободу, часто валандають навколишніми селами у пошуках їжі, і нерідко помирають, так і не діставшись до «цивільної» лікарні. І ось вам невблаганна статистика: тільки нинішнього року, за даними Херсонського обласного управління охорони здоров'я, від туберкульозу в нас померло 14 засуджених.

Туберкульоз «пішов у підпілля»

Коли Херсонську область 2006 року, нарешті, визнали зоною поширення туберкульозної епідемії, місцева влада запровадила правило обов'язкового флюорографічного обстеження раз на два роки всіх без винятку місцевих жителів старше 15 років, щоб витягти туберкульоз «з підпілля». Для цього Таврія обзавелася сімома флюорографами на колесах. І це дає певний результат: тільки в 2011 році тут виявили й взяли на облік ще 808 «туберкульозників». Однак планові обстеження в деяких районах зриваються, оскільки в Новотроїцькому, Цюрупинському і Каховському районах області ці пересувні установки дихають на ладан, відпрацювавши по десятку років і більше замість належних семи-восьми.

— Наша флюорографічна установка змонтована на базі автомобіля ЗІЛ з 37-річним терміном експлуатації. Самій установці теж років двадцять, але ми її модернізували, і техніка ще послужить. А от машину недавно поставили на ремонт — двигун по осінньому бездоріжжю «не тягне». Добре ще, райрада й райдержадміністрація виділяють бюджетні кошти на бензин і плівку для флюорограм, отож десять тисяч жителів обстежити встигли, — розповів головний лікар лікарні Каховського району Херсонщини Олександр Віттіх.

В обласному управлінні охорони здоров'я погоджуються, що пересувні флюорографи не завадило б «підновити». Однак заступник начальника обласного управління охорони здоров'я Андрій Пасєка зауважує: нова така установка коштує півтора мільйона гривень, а в місцевій скарбниці таких грошей немає. Надія на державне фінансування по лінії Міністерства охорони здоров'я України, однак останнім часом по цій лінії навіть безплатні медикаменти для хворих на туберкульоз у регіоні постачають з перебоями — отож на нову техніку годі й сподіватися.

Українським медикам рекомендують переймати менш витратну європейську технологію, відкриваючи при районних лікарнях кабінети для збору й аналізу мокротиння. Однак на неозорих степових просторах півдня України села й хутори розкидані часом на відстані 30—50 кілометрів один від одного, і навіть до районної центральної лікарні для їхніх мешканців шлях неблизький.

Чимало також населених пунктів, у яких немає ні дільничних лікарень, ні навіть фельдшерсько-акушерських пунктів, працівники яких могли б здійснювати збирання цього самого мокротиння. Отож без флюорографічних «пересувних» авто області все одно не обійтися. І, можливо, саме ця техніка могла б допомогти заощадити на пігулках і порошках: адже витягнуту з «підпілля» ще «у зародку» недугу вилікувати набагато легше й простіше, ніж запущену. А отже, це було б і значно дешевше.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Нотатки на полях медичної реформи

Я дуже стурбований майбутнім вітчизняної алергології. Алергологічна служба має бути однією з найбільш потрібних суспільству. Адже на алергійні захворювання (АЗ), за розрахунками (оскільки офіційна статистика реальних даних не має), в Україні хворіє близько 10 млн. людей. Натомість алергологічна служба є найбільш незахищеною в країні. Працює лише 300 алергологів, що вкрай недостатньо, відсутній профільний інститут, будь-яка штатна структура, окрім двох позаштатних, тобто безправних, головних спеціалістів МОЗ. Жодного разу за двадцять років незалежності алергології не було присвячено ні засідання колегії, ні навіть оперативної наради у медичному відомстві. Внаслідок цього понад 90% хворих виявляють несвоєчасно.

Нині в Україні розпочато реформу охорони здоров'я, яка схематично поділяє медичні заклади на три рівні: первинний, вторинний і третинний. Наголос робитимуть, і це правильно, на первинну ланку — лікаря загальної практики, тобто сімейного. Алергологи, напевне, мають працювати на вторинному і третинному рівнях. Пишу «напевне», тому що з алергологами досі ніхто не радився на предмет їхнього майбутнього. А якби радилися, ми б сказали, що нині підготовка лікаря загальної практики з питань клінічної алергології майже ніяка, бо включає лише два дні в інституті й стільки само в інтернатурі. Засобами для діагностики АЗ лікар поки що також не оснащений. Хоча, в принципі, в країні все є, і в більшості — вітчизняне.

Отже, на первинному рівні діагностику алергійних захворювань (а саме сюди має звертатися основна маса хворих з підозрою на АЗ) буде провалено.

Справжнього третинного рівня надання допомоги алергікам також немає. У декількох інститутах НАМНУ і великих лікарнях, по суті, дублюється той обсяг допомоги, який надають алергологічні кабінети і відділення у всіх обласних центрах. Отже, маємо зараз алергологічні кабінети і алергологічні стаціонари в обласних центрах і великих містах, де проводиться і первинна діагностика, і консультування, і лікування. Така організація алергологічної служби є недосконалою, оскільки малодоступна для більшості населення, розрахована на самозвернення хворих, тобто лише «гасить пожежі», а не попереджує їх і не надає своєчасну допомогу. За такого підходу лікар алерголог-педіатр зможе обстежити хворих на АЗ дітей за три роки, а лікар алерголог-терапевт обстежуватиме хворих дорослих аж за сім років!

Вважаю, є сенс, нарешті, вислухати фахівців, котрі знають, як правильно й економічно доцільно реорганізувати службу. Якщо, звичайно, ми справді вболіваємо за країну, її населення і реформуємо охорону здоров'я для людей, а не для «галочки».

Борис ПУХЛИК,
професор,
головний позаштатний алерголог МОЗ України.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Не вистачає ліків

За словами начальника управління охорони здоров'я Запорізької ОДА Наталії Мотовиці, лікувально-профілактичні заклади області стовідсотково забезпечені лише противірусним препаратом «Таміфлю», а от інших противірусних, антибактеріальних, жарознижуючих та протизапальних не вистачає. Особливо гостро — в міських медзакладах Бердянська та Енергодара, де запаси цих ліків не перевищують 10—20 відсотків від потреби.

Віктор ПЕСИГОЛОВЕЦЬ.

Фізрозчин проти каракуртів

У Дунайській басейновій лікарні на водному транспорті в місті Ізмаїлі медики Центру нефрології та гемодіалізу створили ефективні ліки проти смертельних укусів павука каракурта. Навесні та влітку від нападів цього павука страждають десятки людей, трапляються й смертельні випадки. Вартість однієї ампули сироватки — 1500 гривень. А ізмаїльські медики навчилися рятувати потерпілих звичайним фізрозчином. Хворим, що потерпають від укусів каракуртів, уводять гіпохлорит натрію, який протягом 2—3 днів руйнує отруту, що потрапила до організму людини. Протиотруту одержують шляхом випарювання на електрохімічній спецустановці ЕДО-4 із звичайного фізрозчину, 200-грамова пляшечка якого коштує сьогодні в аптеці близько 8 гривень. Ефект від введення гіпохлориту натрію хворим, яких укусив каракурт, виявився просто надзвичайним — поліпшення стану людей настає протягом однієї години, а через три доби їх виписують зі стаціонару.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеська область.

ЦИФРА

Дві третини

українців щороку помирають від серцево-судинних захворювань. Кардіологи закликають частіше обстежуватися, вести активний спосіб життя.

Нове обличчя в подарунок

В обласній клінічній лікарні Херсона пацієнтові повернули… обличчя. Житель Високопольського району потрапив в автомобільну аварію, і пережив удар такої сили, що його лобові кістки буквально вм'яло усередину черепної коробки, а верхня щелепа і кістка вилиці були роздроблені в чотирьох місцях. Під час операції, що тривала більше години, лобові кістки насилу, але вдалося «виправити», однак всієї проблеми це не вирішувало.

Виправлення подібних недоліків ніколи раніше у нейрохірургічному відділенні обласної лікарні не виконувалося. Адже це вкрай ризикована операція, що вимагає від медиків воістину філігранної майстерності: при необережному хірургічному втручанні можна зачепити кровоносну судину або ушкодити лицьовий нерв, і тоді для юнака взагалі ніякої надії не буде. Проте нейрохірург, кандидат медичних наук Олексій Леонтьєв разом із щелепно-лицьовим хірургом тієї самої лікарні Олексієм Товстокорим на другу операцію таки наважилися.

На операційному столі, під спеціальним збільшувальним мікроскопом, двоє хірургів украй обережно зняли з пацієнта шкіру разом з м'язами, склали в правильному положенні осколки роздроблених кісток, зафіксували їх і повернули обличчя на місце. Напружена операція, що тривала близько двох годин, завершилася успішно, і хлопець після неї пішов на поправку.

Вл. інф.

Неприкаяний бомж забере із собою в могилу ще не менш як 10—50 наших земляків

Столична влада для боротьби зі смітниками створить... воєнізовану інспекцію

Комунальні служби Києва виявили 509 нелегальних звалищ побутових відходів

У столиці закінчився традиційний місячник з благоустрою, на що було спрямовано 276 млн. грн. Знову-таки, за традицією, відповідальні за цю справу особи, а також голова КМДА Олександр Попов здійснювали поїздки містом, щоб, так би мовити, бути в курсі.

Київського градоначальника побачене не надихнуло: стихійні звалища побутових відходів у Києві — в кожному занехаяному куточку, а про приватний сектор міста годі казати: звідти сміття вивозиться врядигоди, оскільки спеціалізовані компанії охочіше працюють з багатоквартирними будинками. Особливо ж пан Попов обурюється смітниками під МАФами, на зупинках громадського транспорту (що, власне, у Києві — одне й те саме. — **Авт.**), територіях навчальних закладів, незакінчених будівництв, зелених зон. Він навіть запитав в учасників розширеної колегії КМДА: «Чи в нас немає мізків, чи сили змусити біля себе прибрати!? Зрештою, ми можемо навести в цьому порядок? Ми ж влада!».

Справді, чому Київ — колись одне з найчистіших міст країни — перетворюється на величезне звалище сміття? Уже навіть на Хрещатик наприкінці дня бридко дивитися: пластикова упаковка, одноразовий посуд, пляшки, недопалки... Невже насправді з цим «надбанням» цивілізації нічого не можна вдіяти?

З другого боку, якось же з ним справляються європейські столиці! До того ж просто, швидко й надзвичайно ефективно — встановивши драконівські штрафи. І контролерів для їх стягнення не бракує, оскільки безробіття вони ще не подолали.

КМДА теж має намір поборотися зі сміттям — шляхом установлення «справедливого фінансування» і створення воєнізованої інспекції, котра стежитиме за тим, щоб воно не з'являлося у громадських місцях: у кожному районі патрулюватиме 6—7 інспекторів. Порушників каратимуть штрафами: немає урни біля кіоску, або не укладений договір на вивезення сміття, то власник сплачуватиме від 800 до 1700 грн. Якщо, приміром, перехожий викине папірець на тротуар — заплатить 340 грн. Більше повноважень матимуть ЖЕКи: упіймають громадянина на влаштуванні смітника — зможуть викликати міліцію і складати адмінпротоколи на балансоутримувачів територій.

Такі заходи начебто й привабливі. Але чи вони розв'язують проблему галузі, чи рятують ситуацію? Жодного «справедливого фінансування» не вистачить для киян, які жбурляють недопалки з вікон, домашній непотріб складають у коридорах і місцях загального користування, а старі плити чи пральні машини викидають у водойми поблизу дому. Поставиш біля кожного контролера? Невже насправді хтось повірить, що 6—7 інспекторів на район буде достатньо, щоб навести лад у цій справі? А кого штрафувати, якщо для забороненого «папірця» на усій вулиці не знайдеться жодної урни?

З другого боку, хіба не встановлені чималі штрафи для тих, хто паркує авто на газонах? А для тих, хто вміщує об'яви на стовпах, парканах, стінах будинків? Для закладів громадського харчування, котрі не облаштували місця для курців? Для тих, хто курить у громадських місцях? Вони ж як порушували правила, то так і порушують. Чому їх не зупиняють, здавалося б, чималі штрафи?

Чи не тому, що насправді їм нічого не загрожує: хто бачив на вулицях Києва контролерів, які б стежили за дотриманням правил? А можливо, слід почати з давно забутого старого, що практикувалося за часів СРСР: з виховання патріотизму. Не ідейного, що простіше, бо його неможливо «помацати», а патріотів — свого міста, вулиці, двору. І почати потрібно з сім'ї, дитячого садочка, школи, вузу. А то у наших ліцеях і коледжах навчають, як бути панянками, дамами, грандами, і ще ким завгодно, але чомусь забувають нагадувати, що прибрати після себе на пікніку — не менш гідно, ніж удавати з себе пана...

Марина ПРОКОПЧУК.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ (з архіву «Голосу України»).

«Комісією проведена відповідна робота...»

ГАЗЕТІ ВІДПОВІДАЮТЬ

«Скандальна забудова поблизу станції метро «Театральна: київська влада плюнула в обличчя киян, удаючи, що то роса Божа» — назва критичної кореспонденції, надрукованої 31 серпня. У ній ішлося, що, попри неодноразові приписи правоохоронних органів, обіцянки столичних градоначальників, у тому числі й нинішнього — Олександра Попова, демонтувати незаконно споруджений будинок на перетині вулиць Богдана Хмельницького та Пушкінської, міська влада вирішила облаштувати в ньому... Музей історії Києва.

У зв'язку з цим у кореспонденції порушувалося чимало питань, адресованих київському міському голові Олександру Попову, на адресу якого редакція надіслала запит. Натомість одержала відповідь від начальника Київголовархітектури Сергія Целовальника, який надіслав її за дорученням... заступника голови КМДА!

Насправді цікаво, де саме чиновників навчають писати листи про щось, але ні про що? У «Голосі України» неодноразово порушувалося питання цього незаконного будівництва, запити про що редакція надсилала до управлінь КМДА. І щоразу одержувала відповіді на зразок: «Надавалися приписи, приписи скасовувалися у судовому порядку, спрямовано позов до суду, відкрито провадження справи, інформація щодо результату відсутня». Або: «Вимоги припису щодо знесення самовільної забудови не виконано, видано розпорядження про створення комісії, якою проведена відповідна робота і прийнято висновки, які надіслано Прем'єр-міністру для прийняття остаточних рішень». І т. д., і т. п.

Не стала винятком і відповідь начальника Київголовархітектури Сергія Целовальника. Не переобтяжуватимемо читача його посиланнями на положення, законодавство і правила, оскільки цього разу ми її від нього не вимагали. Ми запитували у голови КМДА Олександра Попова, з якого саме переляку він порушив власну обіцянку демонтувати будинок поблизу станції метро «Театральна»? Тож чекаємо відповіді саме від нього.

Цікаво, що надійшов також лист з прокуратури Києва. Заступник прокурора В. Трунов повідомляє: «У зв'язку з прийняттям Київським апеляційним господарським судом постанови, якою договір купівлі-продажу земельної ділянки на вул. Б. Хмельницького, 7 між ТОВ «Альянс-Центр» та Київрадою визнано неукладеним. Інспекція державного архітектурно-будівельного контролю у Києві видала наказ про скасування дозволу на виконання будівельних робіт зі спорудження офісно-торговельного комплексу. Вона також винесла припис з вимогою зупинити будівництво та звернулася з позовом до господарського суду про зобов'язання забудовника знести за власний кошт об'єкт самочинного та незавершеного будівництва. Судовий розгляд триває».

Можна було б чекати результатів розгляду, коли б не повідомлення пана Попова про те, що досягнуто домовленостей із забудовником: будинок не демонтуватиметься, натомість у якійсь його частині розташується Музей історії Києва. То хто напускає туману в очі киянам?

У таємні печери Лаври запустять туристів

Національний Києво-Печерський історико-культурний заповідник — легендарна святиня Православ'я — планує відкрити для екскурсій таємні підземні споруди, що проходять майже під всією його територією.

Дослідники підземель Лаври вважають, що вони в центрі Києва — унікальні: їх створювали протягом дев'яти століть. Нині вивчено близько 1000 квадратних метрів підземель. Екскурсоводи розповідають, що є й недосліджені печери — засипані піском або забетоновані в минулому столітті. Входи в підземні коридори можна зустріти у найнесподіваніших куточках Лаври.

За радянських часів тут був режимний об'єкт — гараж першого секретаря ЦК КПУ Володимира Щербицького. Під ним — лаврські підземелля, які завжди викликали і цікавість, і науковий інтерес. Не вичерпався він і тепер: майже всі відвідувачі заповідника вирушають на екскурсію ще й у Лаврські печери. Тому його керівники обіцяють невдовзі пустити під землю туристів — ознайомитися із знову відкритими спорудами, що й дотепер зберігають таємниці століть.

Фотоетюд Андрія НЕСТЕРЕНКА.

МИ ПРО ЦЕ ПИСАЛИ

Гідропарк буде очищено від незаконних забудов

Київрада ухвалила рішення про створення тимчасової контрольної комісії з питань перевірки розміщення об'єктів і суб'єктів господарської діяльності на території Гідропарку.

Таке рішення підтримали 101 із 110 присутніх у сесійній залі депутатів Київради. Як зазначила секретар Київради Галина Герега, головна мета комісії — з'ясувати законність розміщення об'єктів торгівлі й харчування в Гідропарку та надати висновки.

ТЕМА

Хочеш чи не хочеш, а в ОСББ підеш

Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства ініціює спрощення процедур створення об'єднань співвласників багатоквартирних будинків (ОСББ).

Ідеться про внесення змін до законодавства, згідно з якими рішення про створення ОСББ буде легітимним навіть у разі, якщо за нього висловляться 60% мешканців. Це правило — і для рішень, пов'язаних з реконструкцією старого житлового фонду, зокрема так званих хрущовок.

Хто б сперечався, що «послуги» ЖЕКів нині мало кого задовольняють. Але чи можливо нині масово перейти до нової форми утримання будинків? Адже досвід, набутий киянами у цій справі, є і позитивний, і негативний. Маю знайомих, які не нахваляться «дядьком Михайлом», котрий узяв цю справу у свої руки, позбавивши пожильців будь-яких проблем з «кранами, що протікають, прибиранням і вивезенням сміття, утриманням у зразковому стані прибудинкової території». Але інші скаржаться, що їхній «дядько», зібравши гроші, сплачені за такі само послуги, щез у невідомому напрямку...

Скажете, все залежить від самих мешканців, котрі мають «зорганізуватися і організувати». Це правда. Як і те, що спонукати їх до цього дуже непросто. Таємниці немає: люди не звикли розв'язувати такі проблеми самотужки. Та й коли оформляли документи на право власності, то ніхто не пояснив новим домовласникам, що відтепер їм належить не лише приватизована квартира, а й місця спільного користування — коридори, підвали, сходові майданчики, горища, дах. З усіма наслідками, що звідси випливають: ремонтувати, прибирати, модернізувати їх вони повинні власним коштом. Дехто й досі вважає, що це має робити ЖЕК.

Тим часом житлові будинки, одержані в подарунок після оголошення незалежності, які й до того далеко не всі були в задовільному стані, старіли, стіни в них облуплювалися, комунікації зношувалися. Нещодавно гостювала у знайомих, котрі мешкають у старій хрущовці: уражений грибком (у підвалі — бойлерна) під'їзд став мало схожим на приміщення, придатне для життя, багаторічний бруд уївся у сходи (видно, що вони давно не милися), над головою звисає електропроводка. І нікому до того немає діла, оскільки в будинку здебільшого мешкають або пенсіонери, у яких немає сил будь-чого добиватися, або пожильці, котрі орендують квартири. Хто тут створюватиме ОСББ?

З другого боку, держава, котра закликає киян та й співвласників багатоквартирного житла інших міст на такий подвиг, навіть не заїкається про те, що, вимагаючи від них створення ОСББ, мала б передати будинки в належному технічному стані. Адже не всім вони дісталися новими, і на ремонт потрібні вкладення не дуже затратні. А що робити моїм знайомим пенсіонерам і їхнім сусідам, чиє житло практично у аварійному стані?

І насамкінець. Якщо Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства ініціює масове створення ОСББ, то, можливо, воно пояснить, у який спосіб ідею можна реалізувати? Адже очевидно, що справа не лише у «лінивих» мешканцях, котрі задля власного добра не бажають, «задравши штани, бігти за комсомолом», тобто брати на себе відповідальність за досить непросту справу. Можливо, крім наказової команди: «Усі — марш в об'єднання власників багатоквартирних будинків!» варто подбати про бодай найпростіше навчання відважних, які побажають це зробити? А не лише кинути невмілого плавати у бурхливу річку...

Валентина ПИСАНСЬКА.

Афера в селі Хаїха

На Чернігівщині жертвами шахраїв найчастіше стають легковірні пенсіонери

На центральній вулиці села Хаїха Ічнянського району — порожні хати, забиті дошками магазин. Двори позаростали самосівом, бур'янами. Гнітюче враження! Уже думалося, що тут не зустріну жодної душі. Але від старої асфальтівки кудись убік вела зарощена високою травою стежина. Поїхав по ній — і незабаром мав радість зустрітися з людьми.

Щоправда, вони кореспондента зустріли настороженої, довго дивилися документи, хто я.

Як з'ясувалося, п'ятьом старенький мешканцям, яким в основному по 75—85 років, було чого недовірливо ставитися до незнайомого прибульця. Якраз за три тижні переді мною сюди навідалися «соціальні працівники». Почали розказувати про «грошову реформу», що треба старі гроші переписати. Хоча за селом закріплена соціальний працівник, яка двічі на тиждень відвідує старенький із хлібом, найпотрібнішим, хаїхівці щиро повірили прибулим. Жертвою їхньої оборудки став 84-річний Олексій Миколайович Гладун із дружиною.

— Ми назбирали шість тисяч гривень на похорон, — каже чоловік. — А тут і приходять дві жіночки: одна невисока, маленька, друга — повніша. Задурманили нам голову. Ну, і винесли ми гроші. Менша переписала купюри. А коли жінка понесла гроші у хату, то старша підгледіла, куди вона їх клала. Поки ми з меншою балакали, то вона і знайшла гроші.

На території Мартинівської сільради, до якого відноситься село Хаїха, це не перша така афера.

— За кілька місяців перед тим такі ж дві жіночки навідалися до 84-річної Ганни Михайлівни Васильченко, — повідомила секретар сільради Ольга Кужман. — Ніби збиралися купити картоплю. Поки одна говорила із господаркою, інша знайшла у схові майже десять тисяч гривень.

На жаль, подібні історії трапляються на Чернігівщині практично щомісяця. Коли шахрайки орудували в Хаїсі, у Новгород-Сіверському суді розглядалася справа їхньої колеги.

«25.03.2011 року вона викликала таксі і з подругою поїхали в Новгород-Сіверський район, — читаємо у вироку суду. — Приїхавши в центр села Орлівки — розійшлися в різні боки села. Коли вона дійшла до околиці, то зайшла до господарства. З хати вийшла бабуся, якій вона повідомила, що є працівником Пенсійного фонду. Потім сказала, що Україна, Росія та Білорусь об'єднуються, і відбувається обмін грошей на нові, при цьому поцікавилася щодо наявності грошей, що «підлягали обміну». Господиня винесла та віддала 6000 гривень... Вона перерахувала гроші, зробила для достовірності запис у зошиті і пішла. Потім поїхали додому».

У такий само спосіб 04.04.2011 шахрайка заволоділа грошима у сумі 2900 гривень у селі Кролевецька Слобода Новгород-Сіверського району. 17.04.2011 року видурила 5 000 гривень у мешканця Щорса. 28.04.2011 року «заробила» 1800 гривень та 20 доларів у селі Камінь Новгород-Сіверського району.

«Також вона повідомила, що за вчинення шахрайських дій, на час розгляду даної справи, відносно неї ще порушено кримінальні справи в Глухівському, Серединo-Будському районі Сумської області та в м. Шостка Сумської області».

Цього року влітку відбувся суд і в Городні, де теж судили шахрайку. Ось як остання розповіла про своє ремесло:

— У магазині я побачила жінку похилого віку, яка купувала собі продукти харчування. Коли пенсіонерка вийшла з магазину, то подивилась, куди та піде. Дочекавшись поки жінка дійде до свого будинку, я пішла слідом за нею. Коли зайшла до цієї старої у двір, то остання в цей час виходила з сараю. Вона запитала, що я від неї хочу. Я представилась працівником Пенсійного фонду та сказала, що їй необхідно переоформити документи на пенсію, та переоформлення буде проводитись за гроші. Сказала жінці, що приїхала для цього з Чернігова. Пенсіонерка погодилась, щоб я їй допомогла. Тоді я сіла до жінки за стіл, дістала свій записник та почала вдавати, що начебто щось пишу. Протягнувши трохи часу, сказала їй, щоб та поставила свій підпис у документах, і показала пальцем, де. Після того, як вона розписалася, сказала їй, щоб заплатила 165 грн. Жінка дістала гаманець і віддала мені 165 грн. Свій записник з підписом пенсіонерки я забрала собі. Коли вийшла з будинку, то вирвала даний аркуш з підписом жінки, розірвала його та викинула по дорозі.

Шахрайка, крім цього, поцупила у своєї жертви отриману нею напередодні пенсію.

Зазначені вище аферистки нині позбавлені волі. Але їхнього племені, як мовиться, «не убуває». У Козелецькому районі затримали «електромонтерку», яка у селі Скорпинці Чернігівського району взяла 1000 гривень у бабусі на новий електролічильник. Ось і 8 жовтня до 90-річної пенсіонерки Надії Іванівни з Чернігова завітала «соцпрацівник» з подарунками — гречкою, макаронами. А ще 30-річна молодиця роздавала грошову допомогу в розмірі 500 євро.

— Та от біда, — пояснила вона старенькій, — залишилися тільки купюри по 1000 євро. Якщо дасте здачу, то я вам віддам.

— Так у мене немає євро.

— А я й гривнями візьму!..

Отримавши гроші, шахрайка побігла занести пенсіонерці цукор. Та жінка так і не дочекалася благодійницю і зрозуміла, що її ошукали. Хоча управління МВСУ в Чернігівській області регулярно інформує населення про шахрайські схеми обдурювання людей, усе ж у павутину примітивних оборудок раз по раз потрапляють люди поважного віку, в основному одинокі пенсіонери. Ясна річ, не всі вже вони можуть читати газети. Та й дротове радіо у багатьох селах зникло. Можливо, щоб не траплялося стільки випадків ошуканства, необхідно справжнім соціальним працівникам провести свою відповідну роботу, зокрема, профілактичні бесіди, щоб їхні підопічні проявляли пильність у стосунках з незнайомцями.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

На знімку: тепер 84-річний Олексій Гладун зустрічає незнайомців із сокирою.
Фото автора.

УВАГА!

Застереження від чернігівських правоохоронців:

Шахраї можуть представлятися: працівниками центру соціального обслуговування пенсіонерів або інших соціальних служб, що займаються допомогою пенсіонерам; ворожками й цілителькам; співробітниками банку чи благодійного фонду. І навіть представниками «Червоного хреста».

Зазвичай шахраї пропонують:

1. Зробити безкоштовно ремонт у квартирі.

2. Продати за півціни продукти харчування.

3. Переоформити пенсію.

4. Під виглядом грошової реформи обміняти гроші на нові.

5. Надати «миттєві відсотки».

6. Зняти порчу або «пристріт».

7. Будь-які інші послуги за дуже низькими тарифами.

Скажений борсук кусав бабусю, доки його не вбили

Карантин на 60 днів оголошено у селі Крищинці Тульчинського району на Вінниччині, в якому скажений борсук покусав 73-річну жінку. Нині Марія Іларіонівна—на лікуванні в районній лікарні. Її донька, Валентина Іванівна, каже, що матір почувається краще. Загоюються рвані рани. Заодно їй продовжують робити уколи проти сказу. «Якби не рани, це можна було б робити і в селі, а так...» — уточнює пані Валентина. Саме донька у критичний момент допомогла матері відбитися від скаженого борсука.

— Мати того дня поралася на городі, — продовжує Валентина Іванівна. — Город збігає від подвір'я до низини, там починаються мочарі, ростуть кущі. В цьому місці працювала мама. Я була на подвір'ї, коли раптом почула її голос. Не могла зрозуміти, чому вона кричить. Уже починало темніти, тому не можна було добре розгледіти, що там робиться.

Коли донька підбігла, побачила, що мати лежить на землі, тілом притисла якусь тварину. «Доню, неси ніж, бо він догризе мене!». Почувши ці слова, Валентина з переляку миттю повернулася додому і принесла ніж, яким проштрикнули тварину. Тільки після того борсук відпустив руку бабусі. Закривавлену, з багатьма ранами, жінку завезли до лікарні. А тіло борсука передали на дослідження ветеринарам. Вони встановили, що тварина була хвора на сказ.

— Доню, неси ніж, бо він догризе мене!..

— Я навіть не зогледілася, як борсук опинився біля мене, — згадує потерпіла бабуся. — Одразу почав хапати за руку. Я оборонялася, відмахувалася руками, доки могла. А він не відставав, аж поки не вхопив за живе. Потім вкусив ще раз і вже не відпускав руку. Від болю впала і своїм тілом накрила тварину. Це добре, що дочка була на подвір'ї і почула мій крик. Якби напав на дитину, загриз би точно. Він такий, як середній собака, кілограм тридцять, не менше.

— Карантин запроваджується одразу на тій території, де виявлено тварину із захворюванням на сказ, — каже завідувач дільниці Тульчинської районної ветлікарні Василь Бояр. — У Крищинцях цей захід запроваджено на 60 днів. У селі почеплено об'яви з повідомленням про карантин. Для населення ніяких обмежень не передбачено. Тільки зобов'язано бути уважними до звірів і тварин. Негайно повідомляти про випадки їх неадекватної поведінки. Проводимо щеплення домашніх тварин. Тільки так можна запобігти захворюванню, якщо кота чи собаку вкусить скажений звір. Сільраду зобов'язано провести відстріл диких лисиць. Хоча для цього потрібні кошти. Бо мисливці не дуже охоче пристають на таку пропозицію. По-перше, не хочуть ризикувати, адже скажений лис може покусати і мисливця. По-друге, набої вони купують за власні кошти. А це додаткові витрати із сімейного бюджету.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.
Фото з архіву автора.

ДОВІДКОВО

За інформацією ветеринарів, захворювання на сказ уражає насамперед нервову систему. Саме це спричиняє атипову поведінку звірів чи тварин. Були випадки, коли собака чи кіт спершу лагідно ластилися до людини, а буквально через хвилину-другу нападали на них, виявляючи при цьому неабияку агресію. Тому фахівці радять узяти до уваги цей факт. Обов'язково прищепити домашніх тварин проти сказу. Адже це убезпечить не тільки їх, а й самих господарів від можливої біди.

КОМЕНТАР

Завідувач Тульчинської районної ветеринарної лікарні Сергій Сердюк:

— Цьогоріч у районі зафіксовано 12 випадків хворих на сказ звірів, зокрема, лисиць, тхорів, борсуків, а також бродячого собаки і домашнього кота. Особливо їх побільшало наприкінці літа та восени. Ветеринар пояснює це завершенням польових робіт. На полях тепер поживитися нічим. Тому вони роблять набіги в села. Особливо активні лисиці. Найефективнішим методом боротьби з цим явищем є боротьба з польовими гризунами. Звучить дивно, але саме вони є найактивнішими розповсюджувачами захворювання на сказ. Від мишей заражаються звірі, які на них полюють. Раніше в господарствах постійно проводили заходи боротьби з гризунами, тепер цього ніде не роблять».

ОГОЛОШЕННЯ

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ТОВ "СКАРЛЕТ - ДОНЕЦЬК" повідомляють про проведення аукціону з продажу активів. На аукціон виставляються активи ТОВ "СКАРЛЕТ - ДОНЕЦЬК" зі зниженням початкової ціни продажу на 30% від попередньої ціни, а саме - будівля матеріального складу (літ. Ю-1), площа - 1009,1кв.м.,яка розташована за адресою: м. Донецьк, вул. Умова, 1 р, початкова ціна продажу - 393 068,66грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 19653,43грн. З фіксованими умовами аукціону та технічною характеристикою об'єкту можна ознайомитись у організатора аукціону. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 26005709162704 в ПАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Києва, МФО 380805, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору торгів - ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій обл. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 10 календарних днів із дня публікації у газеті до 13.00 год. 28 листопада 2011р. включно. Аукціон відбудеться після 10 календарних днів із дня публікації інформації 30 листопада 2011р. об 11.00 год. на Донецькій філії товарної біржі "ИННЕКС" за адресою: м. Донецьк, вул. Ходаковського, 5.. Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу аукціону укладає договір купівлі-продажу з ліквідатором ТОВ "СКАРЛЕТ - ДОНЕЦЬК". Довідки за телефонами: (062) 304-37-21, 304-77-83.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) по справі № Б38/313-10 ВАТ "Регом" (код за ЄДРПОУ 00190791, м. Кривий Ріг, вул. Курчатова, 1-д) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Аксюк В.В (ліцензія АВ № 566921, м. Кривий Ріг, вул. Єсеніна, 1/12).

Постановою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) від 13.10.2011 р. у справі № 29/5005/13052/2011 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "Голд-Ексклюзів" (м. Дніпропетровськ, вул. Набережна Перемоги, 32, кв. 209, ЄДРПОУ 31371496) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Чичотку Валерія Валентиновича, ліцензія АВ №470480, адреса: 49009, Україна, м. Дніпропетровськ, вул. Мандриківська, 163, кв.2.

Постановою господарського суду Івано-Франківської області від 07.11.2011 у справі № Б/13-19 товариства з обмеженою відповідальністю "Керамікбудсервіс" (вул. Промислова, буд. 82, с. Загвіздя, Тисменицький район, Івано-Франківська обл., 77450, код ЄДРПОУ 31889874) визнано банкрутом та відносно нього відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вудуда Г.І. (ліцензія АГ № 594894 від 26.07.2011). Заяви кредиторів приймаються протягом двох місяців за адресою банкрута.

Рішенням власника Товариства з обмеженою відповідальністю "КОМПАНІЯ ВІП-7" від 09.09.2011 року вирішено припинити діяльність Товариства з обмеженою відповідальністю "КОМПАНІЯ ВІП-7" , юридична адреса: Донецька обл., м. Кіровське, вул. Шахтарська, б.26, кв.78, код ЄДРПОУ 34868244, р/р 26004060323961 у філії "Приватбанку" в м. Кіровське, Донецької області, МФО 335496.
Головою ліквідаційної комісії призначений Мензаренко Юрій Миколайович, адреса: 86405, Донецька обл., м. Єнакієве, а/с 154, тел. 0500447834.
Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації за адресою: 86300, Донецька обл., м. Кіровське, вул. Шахтарська, б.26, кв.78 , тел.+380500447834.

Постановою Господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16 від 20.10.2011р. по справі № Б24/098-11 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру відносно ТОВ "Конвалія Плюс" (08500, Київська область, м. Фастів, вул. Кільцева, 40, ідентифікаційний код 33921647).
Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Фоменка А.В. (ліцензія серії АГ №580362 від 25 липня 2011 року, юридична адреса: Київська область, м. Вишгород, пл. Шевченка, 3, кв. 107, поштова адреса: 03150, м. Київ, а\с 481, тел: 067-409-57-71).
Заяви кредиторів з вимогами до боржника, просимо направляти за адресою: 08500, Київська область, м. Фастів, вул. Кільцева, 40.
Копію зааяви з вимогами до боржника, просимо направляти на адресу ліквідатора: 03150, м. Київ, а\с 481, для Фоменко А.В.
Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації цього оголошення.

Господарський суд Волинської області (м Луцьк, пр.Волі, 54,а):
- Постановою від 12.10.2011р. по справі №5004/1547/11 визнав банкрутом ТзОВ "Тексконсалтинг Груп" , (м.Луцьк, вул. Карбишева,2, код 31964872) та відкрив ліквідаційну процедуру, ліквідатором призначено арбітражного керуючого Темчишина В.П. (м. Луцьк, вул.Світла, 5/3), ліцензія АВ №158360 від 27.11.06 р.

Повідомлення

про порядок продажу майна банкрута ВАТ "Чисті метали", склад, умови та строки придбання майна.

Склад майна: 1.Частина нежитлового приміщення на першому поверсі житлового будинку, загальною площею 299,7 кв. м., за адресою м. Світловодськ, вул. Закамінна, 3. Ліквідаційна вартість 72 676,80 грн. з урахуванням ПДВ. 2.Будівля овочесховища Літ А, заг. пл. 636,5 кв. м., за адресою Кіровоградська обл., м. Світловодськ, вул. Заводська, 3. Ліквідаційна вартість - 21 253,80 грн. з урахуванням ПДВ. 3.Будівля фруктосховища Літ Аа, заг. пл. 391,9 кв. м., за адресою Кіровоградська обл., м. Світловодськ, вул. Заводська, 3. Ліквідаційна вартість 13 059,60 грн. з урахуванням ПДВ. 4.Комплекс нежитлових будівель санаторію профілакторію, розташованого за адресою Кіровоградська обл., м. Світловодськ, урочище Сатаєво. Ліквідаційна вартість 161 646,20 грн. без урахування ПДВ. 5.Будівля інженерно-адміністративного корпусу, за адресою Кіровоградська обл., м.Світловодськ, вул. Заводська, 3. Вартість ліквідації 192 158,00 грн. з урахуванням ПДВ. 6. Будівля кремнієвого блоку, за адресою Кіровоградська обл., м.Світловодськ, вул. Заводська, 3. Вартість ліквідації 192 009,00 грн. з урахуванням ПДВ.

Строки придбання майна - на наступний день після публікації оголошення.

Порядок продажу - за прямими договорами купівлі продажу.

Адреса банкрута: Кіровоградська обл., м. Світловодськ, вул. Заводська, 3

Ліквідатор ВАТ "Чисті метали" арбітражний керуючий Кириченко Євген Олександрович

Ліквідатор банкрута ДВАТ "Інформаційно-обчислювальний центр" ДП ДХК "Олександріявугілля" повідомляє про продаж 3-х поверхової будівлі інформаційно-обчислювального центру Літ "А" 1964 р. заг. пл. 1318,3 м.кв. з підвалом з надвірними об'єктами: погріб Літ. "Б". трансформаторна підстанція Літ. "В". Генератор Гараж Літ. "Г". Сарай Літ. "Д". Вбиральня Літ. "Е". Замощення асфальтове Літ "І". Огорожа Літ. "N1", що знаходиться за адресою Кіровоградська область, м.Олександрія, пл. Леніна, 27. Об'єкт розташований на земельній ділянці площею 2041 м.кв. Має електро-, водо-, тепло-, каналізаційні мережі. Початкова вартість продажу 1377531,00 грн. без ПДВ. Умови продажу - аукціон. Кінцевий термін прийняття заяви на участь в аукціоні - 13.12.2011 Час та місце особистого ознайомлення з об'єктом - з 9 до 17 в будні дні. Час та місце проведення аукціону - 16.12.11 р., 10-00, м. Дніпропетровськ, вул. Б.Хмельницького, 16. т. 056-721-59-20.

Постановою Господарського суду Донецької області від 01.09.2011р. ТОВ "ТЕХСТРОЙ-КОМПЛЕКТ" (83059, Донецька область, м. Донецьк, вул. Гутченка, б..26-А, код ЄДРПОУ 23981472) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено Мухопада Максима Володимировича (Донецька область, м. Донецьк, вул. Туполєва буд. 28, кв. 69, ід.номер 2963403431).
Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Донецької області від 08.09.2011р. ТОВ "АПЕКС ГРУП -7" (83018, Донецька область, м. Донецьк, вул. Університетська б.108А, код ЄДРПОУ 35292790) визнано банкрутом, та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Мухопада Максима Володимировича (ліцензія АВ №307449 від 28.04.07р., Донецька область, м. Донецьк, вул. Туполєва буд. 28 кв. 69, ід.номер 2963403431).
Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Київської обл. (01032, м. Київ вул. Комінтерну, 16) Постановою від 21.12.2010 р. по справі № БЗ/325-09 визнав банкругом Товариство з обмеженою відповідальністю "Пульсар плюс", код ЄДРПОУ 23579445, що знаходиться за адресою: 08700, Київська обл., м. Обухів, вул. Київська, 117, каб. 11 і відкрив відносно нього ліквідаційну процедуру.
Ухвалою того ж суду від 06.09.11 р. Ліквідатором призначено Арбітражного керуючого Білика Юрія Миколайовича Ліцензія серії АВ № 347249 від 12.10.2007 р. адреса: 02068, вул. А. Ахматової, 13 б, кв. 67 м. Київ, (претезії кредиторів приймаються ліквідатором протягом 30 днів з дня виходу оголошення).

Постановою господарського суду Київської області від 07.11.2011р. по справі № Б19/216-10 визнано банкрутом Закрите акціонерне товариство "Будсоцсервіс" (07400, Київська область, м. Бровари, вул. Драгоманова,15, код ЄДРПОУ 16279814) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Лахненка Євгенія Миколайовича (ліцензія серії АВ №397150 від 07.05.2008р., поштова адреса: 01030, м. Київ-30, а/с 113).

Господарським судом Сумської області (40011, м. Суми, проспект ім. Т. Шевченка, 18/1) ухвалою від 14.07.2011року по справі № 12/105-10 ТОВ "ІНТЕРГАЗМАШ" (вул. Привокзальна, 25, м. Суми, 40022, код ЄДРПОУ 34743888, поточний рахунок 26000750973421 в ХОФ "УКРСОЦБАНК", м. Харків, МФО 351016) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.
Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шрамко Олександра Юрійовича (ліцензія серія АВ № 521509 від 13.07.2010р., адреса: 50000, м. Кривий Ріг, вул. Незалежності України, 26 кв, 9;. м.т.: 0989705765).

Ухвалою Господарського суду м. Києва (01030, м Київ,вул. Б.Хмельницького, 44-Б) від 26.10.2011 р. порушено провадження у справі №43/167 про банкрутство Дочірнього підприємства "Виробничо-комерційна фірма "Укоопінвест" (м. Київ, вул. Хрещатик, 7/11, код ЄДРПОУ 32209480) р/р 260073014476 В філії "Відділення ПАТ Промінвестбанк в у. Дніпропетровськ".
Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Ньорбу Анастасію Валентинівну (50000, м. Кривий Ріг, вул. Водоп"янова, буд.5. кв.248, тел. (067) 6391514, ліцензія серія АВ № 547904 від 06,122010 року).
Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ТОВ "Интерпак", повідомляють про проведення аукціону з продажу активів ТОВ "Интерпак". На аукціон для продажу виставляються активи ТОВ "Интерпак", які знаходяться за адресою: м. Донецьк, вул. Шахтарів Донбасу, буд. 1, а саме: 1. Автонавантажувач BALKANCAR DV, 1966р. в., початкова ціна продажу - 4 823,49грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 241,17грн. 2. Гофроагрегат АГ - ШУ №4, 2001р. в., початкова ціна продажу - 217 800,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 10890,00грн. 3. Технологічне обладнання, початкова ціна продажу - 176 368,63грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 8 818,43грн. 4. Офісна техніка, початкова ціна продажу - 428,12грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 21,41грн. 5. Офісні меблі, початкова ціна продажу - 1945,60грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 97,28грн. 6. Штансформи, початкова ціна продажу - 1509,23грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 75,46грн. 7. Виробничі запаси (гофроящики, прокладки, тощо), початкова ціна продажу - 822,87грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 41,14грн. 8. Будівля збірного складу, площа - 525,0кв.м., початкова ціна продажу - 80 630,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 4031,50грн. 9. Частина нежитлового вбудованого приміщення боксу, площа - 244,4кв.м., 1955р., початкова ціна продажу - 251 399,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 12569,95грн. З додатковою інформацією для покупців, технічними характеристиками активів, що виставляються на аукціон, можна ознайомитись у організатора аукціону. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00грн. перераховуються на р/р 26005709162704 в ПАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Києва, МФО 380805, ОКПО 26252727, Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору аукціону - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: 83001, м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 27 календарних днів з дати публікації в газеті до 13.00год. 13 грудня 2011р. Аукціон відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 19 грудня 2011р. об 11.00 год. на Товарній біржі "Донбас" за адресою: м. Донецьк, пр-т Ілліча, 4а. Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу аукціону укладає договір купівлі-продажу з ліквідатором ТОВ "Интерпак". Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83.

Приватне акціонерне товариство "СТРАХОВА КОМПАНІЯ "ЛАФОРТ" (код ЄДРПОУ 25005889) повідомляє про те, що у зв'язку з втратою бланків полісів обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів серії АА №№6753511-6753560,6751881-6751910;серії АВ№№ 0065599-0065608 та бланків спеціальних знаків серії АВ№№0065599-0065608, - вважати їх недійсними.

Шановні клієнти ПАТ "Банк Столиця"!

На виконання вимог абзацу третього пункту 3 постанови Правління Національного банку України від 31.01.2011 №22 в частині приведення ідентифікації клієнтів у відповідність до вимог Постанови, просимо Вас з'явитись до банку для проведення процедури уточнення інформації стосовно ідентифікації.

Постановою господарського суду Черкаської області від 06.10.2011 р. по справі № 01/2470 ТОВ "Маяк-2007" (с. Лески, вул.Жовтнева, 4, Черкаський р-н, Черкаська обл., код ЄДРПОУ 35233604) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Левченка Василя Миколайовича (ліцензія АВ № 470315 від 24.03.2010 р.). Адреса: м. Черкаси, провулок Транспортний, 19, т. 0472 56-06-95, 0674707995.

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) від 19.10.2011 р. по справі № 5023/414/11 товариство з обмеженою відповідальністю "Акваріус" (код ЄДРПОУ 31558547, розташоване за адресою: 61002, м. Харків, вул. Артема, 41) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.
Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шиндель Ю. І. (ліцензія АВ № 482039 від 31.07.2009 р.). Заяви приймаються за адресою: 61002, м. Харків, а/с 8821.

Господарський суд Київської обл. (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) Постановою від 21.05.2009 р. по справі №БЗ/024-09 визнав банкрутом Споживче товариство "Зозулька", код ЄДРПОУ 30444463, що знаходиться за адресою: Київська обл., Обухівський р-н, с. Перегонівка, вул. Воїнів, 36 і відкрив відносно нього ліквідаційну процедуру.
Ухвалою тогож суду від 06.09.11 р. Ліквідатором призначено Арбітражного керуючого Білика Юрія Миколайовича. Ліцензія серії АВ №347249 від 12.10.2007 р. адреса: 02068, вул. А. Ахматової, 13 б, кв. 67, м. Київ, (претезії кредиторів приймаються ліквідатором протягом 30 днів з дня виходу оголошення).

Господарським судом Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) за заявою Фізичної особи - підприємця Кофто Дмитра Георгійовича, 09.11.2011р. була винесена постанова про визнання товариства з обмеженою відповідальністю "Укртурпром ВС" (08600, Київська обл., м. Васильків, вул. Шевченка, 15, р/р 26000033441001 в ПАТ КБ "Інтербанк", МФО 300216, код ЄДРПОУ 37270433) банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури. Справа № Б11/133-11. Ліквідатором призначено Фізичну особу - підприємця Кофто Дмитра Георгійовича, контактний телефон 067. 446-39-56.

Господарським судом Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) за заявою Фізичної особи - підприємця Куртяк Катерини Володимирівни, 09.11.2011р. була винесена постанова про визнання товариства з обмеженою відповідальністю "Астана К" (08600, Київська обл., м. Васильків, вул. Соборна, 72, р/р 26009033442001 в ПАТ КБ "Інтербанк", МФО 300216, код ЄДРПОУ 37270449) банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури. Справа № Б11/132-11.
Ліквідатором призначено Фізичну особу - підприємця Куртяк Катерину Володимирівну, контактний телефон 067. 446-39-56.

Ухвалою господарського суду Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) від 08.11.11 у справі №22/65б/2011визнано грошові вимоги кредитора ПАТ "Акціонерний комерційний промислово-інвестиційний банк" до ТОВ "Південьсхіденергосервіс" (94105, Луганська область, м. Брянка, вул. Щетиніна, 12, код ЄДРПОУ 34970433). Розпорядником майна призначено Черноус Романа Олександровича, ліцензія АГ №594781 від 04.04.2011, ідентифікаційний номер 2904811374.
Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення за адресою; 51900, Дніпропетровська область, м. Дніпродзержинськ, вул. Ухтомського, буд.15, кв.26.

Господарським судом Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) за заявою Товариства з обмеженою відповідальністю "Українська правова колегія", 09.11.2011р. була винесена постанова про визнання товариства з обмеженою відповідальністю "Пелопс" (08600, Київська обл., м. Васильків, вул. Шевченка, 15, р/р 26005033372001 в ПАТ КБ "Інтербанк", МФО 300216, код ЄДРПОУ 37270428) банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури. Справа № Б11/131-11.
Ліквідатором призначено Товариство з обмеженою відповідальністю "Українська правова колегія", контактний телефон 067. 238-63-80.

ПОСИДЕНЬКИ

№ 215 (5215) СЕРЕДА, 16 ЛИСТОПАДА 2011

Сьогодні в Україні — мінлива хмарність, без істотних опадів. Вітер північно-західний, північно-східний, 5—12 м/с, поривчастий. Температура вдень — 0—5 градусів тепла, на півдні й на Закарпатті — 3—9 градусів тепла. Уночі температура знизиться до 0—5 градусів морозу, на півдні й на Закарпатті — вночі від трьох градусів тепла до двох морозу.

ЦЬОГО ДНЯ, 16 ЛИСТОПАДА

■ День працівників радіо, телебачення та зв'язку. ■ **1848.** У Лондоні дав останній концерт Фридерик Шопен. ■ **1869.** Формально відкрито Суецький канал, на будівництво якого пішло десять років. ■ **1938.** Дата народження спортивної дисципліни самбо. ■ 1945. Утворено ЮНЕСКО. ■ **1967.** Розпочався I Світовий конгрес вільних українців у Нью-Йорку. ■ **1952.** Померла Соломія Крушельницька (н. 1872), українська оперна співачка. ■ **1977.** Народилася Оксана Баюл, українська спортсменка-фігуристка, олімпійська чемпіонка 1994 року в одиночному катанні.

НЕЗВІДАНЕ

Правильно, що не поїхала до бабок

Коли синові Марини виповнилося 6 років, йому поставили діагноз: грижа живота. Лікарі хотіли оперувати, а родичі сказали, що треба йти до знахарки. Мати теж оперувати малого не хотіла, але й знахарок остерігалася. І тут знайома порадила їй поїхати до містечка Тимашевська на Кубані до архімандрита Свято-Духового монастиря **о. Георгія (на знімку)**. Зціляв він травами та молитвою.

Вислухавши жінку, о. Георгій сказав: «Правильно, що не поїхали до бабок. А грижа мене зовсім не хвилює. У суботу ввечері на службу, в неділю до причастя — я хлопця під Чашу поставлю. Скажіть: зіниці в нього завжди розширені?» — «Які зіниці?» — не зрозуміла мати. — «Я ось напишу, які трави приймати, давайте йому на ніч». На цьому прийом закінчився.

Коли через кілька днів хлопчика оглядав лікар, грижі не виявив, лише жировик. Та й той скоро пропав, а ось цидулу з прописом трав Марина загубила і згадала про неї лише за півроку, коли у хлопчика стався енцефалопатичний напад, проявом якого і були розширені зіниці...

Розповідають, о. Георгій міг накладанням рук і молитвою лікувати рак, гангрену, цироз печінки... Сам він казав, що фізичні хвороби йдуть поряд із духовними недугами і що людей лікують віра та діла їхні.

Юрій Савва народився у 1942 році в с. Чумальові Тячівського району Закарпатської області у віруючій селянській родині. Змалку відчув покликання до чернецтва. Після школи став послушником у монастирі. Невдовзі всі чоловічі монастирі на Закарпатті закрили. Постриг під ім'ям Георгія приймає таємно у 1968 році в Іркутську. На Кубані він будує храм і монастир, намісником якого був майже 20 років. Схиархімандрит Георгій, широко знаний не лише як духовний пастир, учитель, а і як лікар-травник, 18 червня цього року завершив свій земний шлях.

Володимир ПУКІШ.

Анапа
Росія.

Фото з архіву автора.

Покачала, пошептала...

РОЗПОВІМ ІСТОРІЮ

Чи доводилось вам бодай раз звертатися до бабці? Ногу вивихнули, ще якась халепа сталася? Хочу розповісти про один такий випадок зі мною.

Напередодні я сильно натрудив руки. Зранку прокинувся від того, що пальці настільки затерпли, що рук не відчував. А тут намітили поїздку до родичів дружини. Дорогою кілька разів зупинялися, аби знов повернути рукам чутливість. Після приїзду розповів про свої проблеми тещі, а вона і каже: «Давай-но я тебе до нашої бабці відведу, хай яйцем покачає. До неї чимало людей з усілякими болячками звертаються».

Про те, що дітей від переляку яйцем викочують, чув, а ось про те, щоб защемлення нерва ним лікували, — вперше. Але погодився — що мені втрачати. Теща свіженьких яєць з-під курки взяла, вже за 10 хвилин ми були у бабусі. Хатка-мазанка, кімната така маленька, що чотирьом людям не розминутися. Спочатку старенька покачала яйцем та пошептала над дітками, а тоді, перепочивши, кличе й мене. Ось тут починається найцікавіше, на мій погляд, з розряду неймовірного. Звичайнісіньке яйце в руці бабусі стає для мене такою собі праскою: теплою і на дотик колючою, як здалося. Накладаючи хресні знамення, бабуся яйцем качала і по руках, і по спині, і по голові, і по обличчю, при цьому з її вуст лунала щира молитва-присуд хворобі. Але як я не намагався запам'ятати її, так і не зміг, лише уривки фраз, які час від часу спливають у підсвідомості: «червоної крові не ссати, жовтої кості не ламати, іди туди, де люди не ходять, де сонце і місяць заходять». І звернення до святих мучеників та помічників Пантелеймона, Божої Матері. Сім чи дев'ять раз були прочитані наді мною молитви, та при цьому яйце в руках бабусі намотувало метри по моєму тілу. А потім, повернувшись до образів, вона тричі перехрестилась, у склянку налила чистої води та знову через хресне знамення розбила у воду щойно викачане яйце. Піднесла його до очей і почала ніби сама із собою говорити: «Ось тобі і вітер у голові, а ось і заздрість невимовна, а ось і вступив ти у халепу небачену. Та нічого, завтра і післязавтра ще приходь».

Потім повернулась до мене: «Хочеш подивитися?». Мене від цікавості аж трусить. Бабуся показує мені згусточки пухирців і волосоподібні білі ниточки, переплетені у канатик, а ще — корони з бульбашок. А я полегшення відчув неймовірне. Перед від'їздом ще двічі приходив, і що цікаво, коли третього дня після процедури качання розбили яйце, навіть натяку на бульбашки з хвостиками вже не було. Їхав я дорогою, не зупиняючись, і руки мої вже не терпли. А наступного разу я приїхав на просто зайшов привітати бабусю. За цей час у неї чимало сталося: сестра померла, та й сама хворіла. Але хоч як погано не почувалася б, щоразу іде до Корецького монастиря на службу, молитися та просити Бога почути її прохання.

Сергій СЕМИГУБ.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

КОМЕНТАР ЕТНОПСИХОЛОГА

Яйце не забере душевного смутку

Зцілення словом, мабуть, одна з найдавніших лікарських практик. У медицині добре відомий ефект плацебо. Тому не дивно, що, поминувши тисячоліття, з часів язичництва збереглись донині заговори та замовляння — народні засоби сугестії (психологічного навіювання). За уявленнями первісної людини, хвороба — жива істота, з якою можна домовитися. Наприклад, залякати її погрозами вирвати, вигризти з тіла хворого, спалити на вогні чи вилити з водою, воском, оловом. Можна було вмовити її перейти на яйце, яким качали по тілу, попросити піти «на очерета, на болота, де зорі не сходять, де люди не ходять» і т. п. Певний ритм замовляння, сама поведінка шептухи — її дії з предметами, реповинами (водою, вогнем, воском, оловом, яйцем), які зі звичайних ставали вмить магічними, а також часті позіхання і попередні рекомендації тих, кому вона вже «відробила», безперечно діяли на психіку хворого, сприяючи його одужанню. З прийняттям християнства до давніх текстів долучилися слова окремих молитов, решта ритуалу залишилась незмінною.

Сучасні пацієнти шептух, отримавши тимчасове полегшення, часто стають їх постійними клієнтами, вважаючи таке «лікування» без пігулок і операції прийнятнішим для себе. Більшість з них щиро вважають, що проходять сеанс лікування молитвою, хоч не завжди розрізняють замовляння і молитву, та нехтують попередженнями духовенства триматися подалі від «волхвів».

Плата за таке зцілення може бути надто дорогою.

Біль — сигнал організму про збій, що виник у ньому, повідомлення про внутрішній емоційний розлад чи фізичне перевантаження. Шептання, саме чи разом з виливанням воском, водою, викачуванням яйцем, діє за принципом анестезії, знеболюючи нервові закінчення, що сигналізують про неполадки. Оніміння рук, наприклад, може бути наслідком серцевого нападу і проявом остеохондрозу, зміщення хребців. Людина, якій полегшало після сеансу, не звертається до лікаря і може пропустити початок серйозного захворювання, що згодом дасть про себе знати.

Так само не згорять у полум'ї свічки, не зберуться на яйце і не підуть з водою, воском — душевний смуток, туга за втраченим коханням чи матеріальні негаразди, поки не встановлена їх справжня причина, яка завжди всередині самої людини. Знахар лише переключить увагу страждденного наподії чи людей поза ним самим, спонукаючи підозрювати недоброзичливця серед найближчих родичів, друзів.

З досвіду своїх колег — етнографів, фольклористів знаю, що навіть суто професійний їх інтерес до теми замовлянь спричинив чимало проблем у їхньому житті. Записуючи від шептух давні тексти, вони не підозрювали, що втягуються у незвіданий інформаційно-енергетичний простір, зустріч з яким обернулася для них нічними жахами, зламаними кінцівками, серцевими нападами, втратою родини чи навіть смертельними хворобами.

Галина БОНДАРЕНКО.

Найосінніша дорога у світі

ОЦЕ ТАК!

Ця дорога знаходиться у Лондоні, в неї «вмонтовано» тисячі чудових кленових листків. А найдивніше, що це відбулося випадково.

Дорожні служби вирізали в цьому місці шмат старого асфальту й поклали новий. Поки він був гарячим і липким, на нього нападало безліч осіннього листя. Наступного дня, коли машини остаточно втисли листя в дорогу, здивовані перехожі побачили неймовірний кленовий асфальт. Так, практично без зусиль людини, було винайдено новий спосіб органічного друку по дорожньому покриттю, а осіння вулиця облетіла англійські, і не тільки, ЗМІ. Фотограф, що помітив і подарував це диво мільйонам британських читачів газет, назвав його «килим, вишитий автомобілями», хоча, можливо, точніше було б сказати «килим, що вишив себе сам». Лондонські двірники досі не можуть змести кленове покриття з осінньої дороги. А може, й не хочуть, **повідомляє trindelka.net.**

Фото Photoshop/ Укрінформ.

На Посиденьках побувала Людмила ОПАНАСЕНКО (mila@golos.com.ua)

Над номером працювали: Віталій ЖЕЖЕРА, Тетяна УВЄРОВА, Людмила ОПАНАСЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2011 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 22303

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:

для довідок —	503-68-72;
телефакс —	234-72-54;
відділ реклами —	449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс —	449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

